

JUNI 2021

HET MAGAZINE VOOR [OUD]LEDEN VAN HET REGIMENT EN 42 BATALJON LIMBURGSE JAGERS | OPGERICHT 23.11.1813

DE LIMBURGSE JAGER

Eagles in Irak

Medailles Uitzendingen

*Wisseling Regiment-
Bataljons Adjudant*

COLUMNS

- 03** Voorwoord regimentscommandant
- 50** Nawoord voorzitter Stichting RLJ

NVHR

- 04** Limburgse Jager van verdienste
- 04** Michelle Cox
- 04** Balkan Reünie
- 25** Stokoverdracht Regiments-Bataljonsadjutant

HISTORIE

- 39** De foef van Big Ferro
- 47** Onze modelbouwer Rob Daemen

OP OEFENING

- 05** A-Cie - Nieuwe infanteristen opleiden
- 08** A-Cie - Oprollen drugskartel in Roermond!
- 10** B-Cie - Een SOB met quarantaine
- 13** B-Cie - Bulldog Warrior
- 18** D-Cie - Het RAS Peloton in Oostenrijk
- 20** D-Cie - Het RAS Peloton in Amerika
- 23** D-Cie - Verkenningpeloton goes Caribbean

OP MISSIE

- 15** C-Cie - De Eagles in Irak
- 33** SNR 1 (NLD) CBMI en Teamleader JOCAT-N

TRADITIE

- 36** Medailles vanaf 1995

MUZIEK

- 43** De geboorte en leven van ons reünie orkest

30 VVRLJ

51 BESTUUR EN AFDELINGEN

COLOFON

Artikelen en foto's: zie artikelen
Redactie: Nico Vroom, Michelle Cox en Mark Schaap
Opmaak: Ben Janssen
Druk: drukkerij Gijseberg - Maasmechelen - www.gijseberg.be
Voorzijde: Schietserie Bergen
Binnenzijde: Koudweer training in Oostenrijk
Achterzijde: Diorama - Beleg van Breda 1813 met Stamregiment Phaff in de verdediging tegen de Fransen

**“EEN GROTE
VERSCHEIDENHEID
AAN VERSCHILLENDE
OPDRACHTEN.”**

Tekst | luitenant-kolonel R (Ron). J. Plender
Commandant Regiment Limburgse Jagers en 42 Painfbat LJ

Beste Regiments- en Bataljonsgenoten,
belangstellenden voor ons Regiment

We zitten inmiddels al weer bijna op de helft van het kalenderjaar 2021. De tijd heeft niet stilgestaan en ik ben dan ook bijzonder trots dat er wederom een interessante uitgave van ons blad uitgekomen is. In deze editie van de Limburgse Jager vindt u de vertrouwde mix van de belevenissen van het Bataljon en Regiment. De diversiteit aan onderwerpen toont aan dat het Bataljon, maar ook zeker het Regiment vooruit leunen en denken in oplossingen om het maximale resultaat te behalen.

De C-compagnie heeft invulling gegeven aan de missie CBMI in Irak. Er zijn in de tussentijd twee manoeuvre functieopleidingen gedraaid door de A-compagnie. De B-compagnie werkt zich op naar de missie Enhanced Forward Presence in Litouwen. En de D-compagnie levert diverse inspanningen op het gebied van innovatie maar ook groen optreden als onderdeel

van ons bataljon. Al met al een grote verscheidenheid aan verschillende opdrachten, in een tijd die wordt gekenmerkt door COVID-bijzonderheden en personeelstekorten. Maar ook een tijd waarin meer dan ooit tevoren een beroep wordt gedaan op het adaptieve vermogen van eenieder in het bataljon. Iedere compagnie neemt u mee in de belevenissen van de afgelopen periode.

Ook heeft het Regiment niet stilgezeten. Zoals u misschien op social media heeft gezien heeft de regimentsadjutant A001 Van de Voort zijn functie overgedragen aan de A001 Theunissen. Er worden stappen gemaakt in het verbeteren van de Regimentsstructuur d.m.v. het verbinden van de VVRLJ en de Stichting en natuurlijk wordt er ook aandacht besteed aan de verhalen uit het verleden. En last but not least mag natuurlijk ons reünieorkest niet ontbreken in deze uitgave.

Al met al denk ik dat de redactie er wederom in geslaagd is om deze editie van ons Regimentsblad weer te vullen met lezenswaardige artikelen. Rest mij u en uw dierbaren veel leesplezier en een fijne zomervakantie te wensen.

‘Voor Elkaar, Altijd!’

**MICHELLE COX, STAGIAIRE
AFDELING COMMUNICATIE BATSTAF**

Ik zal me even voorstellen. Ik ben Michelle, 20 jaar en ik ben voor deze periode de stagiaire van de afdeling Communicatie. Ik zit op dit moment in mijn tweede jaar van mijn HBO opleiding Communicatie aan Fontys in Eindhoven. Als iemand mij in mijn eerste jaar zou hebben verteld dat ik stage zou gaan lopen bij de Koninklijke Landmacht, dan had ik die persoon voor gek verklaard. Maar het is nog steeds de beste keuze die ik op deze opleiding heb gemaakt.

Ik loop hier stage van februari t/m juni dus mijn stage zit er alweer bijna op. Ik heb hier wel echt de meest gave dingen kunnen meemaken. Ook qua persoonlijke ontwikkeling heb ik hier veel meegemaakt en geleerd. In de eerste weken was het wel heel erg wennen en vond ik het nog lastig om mijn draai te vinden. Maar ik werd super goed opgevangen hier bij 'familie de Jager'. Na een maand hier te hebben gedraaid ging ik zelfs al gelijk mee op SOB. Een hele week alleen doorbrengen in een hotel, om vervolgens een week door te brengen op de schietbanen in de sneeuw in Duitsland. Er kwam toen heel veel op me af, maar terugkijkend op die week heb ik er een hele leuke tijd gehad en had ik het absoluut niet willen missen.

Ik vind het ook super tof dat ik mijn hobby fotografie hier super veel kan toepassen. Het is echt een hele nieuwe en interessante tak van fotografie voor mij. Want normaal als je gaat fotograferen, dan kun je vaak iets overnieuw doen als de foto niet gelukt is. Maar hier krijg je vaak maar één kans, om de juiste plaatjes te schieten. Je kan natuurlijk niet vragen of een geplande oefening helemaal opnieuw kan worden gedaan, omdat de foto's niet zijn gelukt. Dat maakt het altijd een grote uitdaging om op dat moment de foto's raak te schieten.

De belangrijkste taak die ik hier heb is de social media kanalen onderhouden. En daarvoor ga ik vaak mee op oefeningen om content te maken voor zowel berichten als "Reels" (korte video's). Daarnaast heb ik ook een aantal opdrachten vanuit school gekregen die ik moet maken, zoals een communicatieplan. Hierin analyseer ik de huidige interne en externe communicatiestromen en breng ik zo een advies uit.

Nu terugkijkend op deze periode ben ik heel blij dat ik deze kans heb gekregen om hier stage te mogen lopen en dit allemaal te kunnen meemaken. Ik ben ook heel trots dat ik mijn bijdrage heb kunnen leveren aan zo'n bijzondere organisatie en hier veel heb kunnen leren!

**LIMBURGSE JAGER
VAN VERDIENSTE**

Vandaag vond een hele bijzondere gebeurtenis plaats. Vandaag werd namelijk de Limburgse Jager van verdienste postuum uitgereikt aan John Puntman. Dit is de allereerste keer dat de Limburgse Jager van verdienste postuum wordt uitgereikt. De Regimentscommandant gaf aan veel waarde te hechten aan erkenning en waardering, zowel voor actief dienende militairen maar zeker ook voor veteranen en post-actieven.

John Puntman was een Limburgse Jager in hart en nieren. Van 1986 tot 2008 heeft hij alle parate onderofficier functies doorlopen binnen 42 BLJ. Dat op zich is al uniek, net als zijn 4 uitzendingen, allemaal onder de vlag van het Regiment. Zijn optreden kenmerkte zich door eerlijkheid, veeleisend zijn voor zijn mannen en vrouwen en voor zichzelf en het zijn van een motivator. Hij stond voor zijn Limburgse Jagers, hij was en zal ook in de toekomst een zeer gewaardeerd lid van de familie de Jager blijven. Op 16 april 2020 heeft hij de strijd aan kanker verloren, daarom namen zijn nabestaanden vandaag de medaille en oorkonde van de Limburgse Jager van verdienste in ontvangst.

John bedankt voor alles!

SAVE THE DATE

BLJ-BALKAN REÛNIE

Zaterdagmiddag 18 september 2021 - Kazerne Oirschot

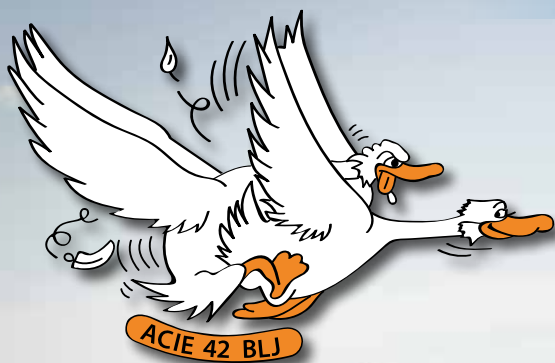
Voor alle Limburgse Jagers die, of zij die onder de vlag van de Limburgse Jagers zijn uitgezonden naar de BALKAN.

Met steun van de VVRLJ - Eigen bijdrage: €7,50 (Leden geen eigen bijdrage)

Meer informatie en aanmelden via www.limburgsejagers.nl
Deze reünie wordt mede mogelijk gemaakt door vfonds.

NIEUWE INFANTERISTEN OPLEIDEN BIJ DE ALFA COMPAGNIE

Tekst | Michelle Cox - Foto's | Michelle Cox en Mark Schaap

In februari begon de Alfa compagnie met de MFO. De MFO is de manoeuvre functie opleiding waaraan iedere infanterist moet beginnen na de algemene militaire opleiding als ze bij de pantserinfanterie willen werken. De MFO bestond uit 10 weken leren, oefenen en vooral veel aan de bak! In dit geval bij de Alfa compagnie. Iets wat ze goed kunnen gebruiken, omdat de Alfa compagnie nog genoeg manschappen nodig heeft. Gedurende de periode hebben we een aantal soldaten gesproken over hoe ze de MFO hebben ervaren en wat ze nou allemaal precies moesten doen.

NIET ALLEEN LEREN MAAR OOK GELIJK TOEPASSEN

De eerste weken bestonden vooral uit veel theorie leren en toepassen. Hierin kregen de soldaten bijvoorbeeld uitleg over hoe de Minimi werkt. De Minimi is een essentieel wapen om een groep extra vuurkracht te geven.

Hoe werkt dat wapen nou en hoe bedien je het goed? Om de Minimi goed te leren beheersen moet je het vaak toepassen in de praktijk, zowel in een simulatieomgeving als op de schietbaan. Volgens de soldaten is de Minimi toch wel een moeilijk wapensysteem. "Er komt veel bij kijken, het is niet even schieten." Vertelt soldaat Ntiamoah.

Een ander wapen waar de soldaten later in de opleiding mee te maken kregen was de Glock. De Glock is naast de Colt en de Minimi ook een veelgebruikt wapensysteem bij de infanterie. Daarnaast wordt het vaak

**“Elke handeling
moet kloppen”**

ervaren als een lastig wapen. Vandaar dat dit niet het eerste wapensysteem is waar ze mee leren schieten. "Het is leuk om een nieuw wapensysteem te leren kennen. Ik had het alleen wel makkelijker verwacht. Elke handeling moet kloppen. Je merkt

dat je anders een heel stuk naast schiet." Vertelt Soldaat 2 Smit.

INFANTERIST WORDT JE TE VELDE!

Natuurlijk leer je in de MFO niet alleen maar theorie, maar je moet het ook veel gaan toepassen. Dus dat betekent dat je het comfort van een dak boven je hoofd achter moet laten en het veld in moet gaan. Als infanterist leer je het vak namelijk het beste in het veld. In de eerste week kwam alles aan bod. Voorbeelden zijn: verplaatsingen, schuilbivakken, hinderlagen, aanvallen, enzovoort. Daarnaast werd ook alles bij duister getraind, maar gelukkig hadden de soldaten de beschikking over goede nachtzichtmiddelen. Het was een week vol nieuwe leerpunten; niet alleen ieder zijn rol in de hinderlaag die werd geoefend, maar ook het gebruik van die kijker, 'de Theon'. Ook waren de weersomstandigheden niet de meest gunstige met een week vol regen en kou. "Ik moest midden in de nacht wacht lopen en toen begon het hard te regenen, daarnaast was het koud. Maar het is jezelf er doorheen slaan." Vertelt soldaat Ntiamoah. >>

Toen de basis eenmaal gelegd was werd deze geperfectioneerd. Die opvolgende weken was het weer extreem wisselend. Van sneeuwcamouflage oefenen met temperaturen die 's nachts daalden tot -11 graden Celsius tot in een open veld staan met 20 graden Celsius en een brandende zon. Dit zorgde wel voor de ideale omstandigheden om veel vaardigheden te kunnen simuleren en oefenen. *“We hebben veel dingen herhaald. We begonnen met een*

“Alles wordt de hele tijd herhaald.”

herhaling van de basis. We hebben aanvallen gedaan, maar ook hebben we defensief opgetreden. Daar komt natuurlijk ook een stukje offensief bij kijken. Alles wordt de hele tijd herhaald, dan blijft het goed in je hoofd zitten. Dat is wel een goede manier. We hebben nu wel echt meer geleerd.” Vertelt Soldaat 2 Smit. *“Ook laten ze ons meer vrij en je merkt gewoon dat we een hechte groep worden. Je gaat meer dingen voor*

elkaar doen. Daardoor wordt je samen één groep.”

DE EINDOEFENING

Tot slot komt alles wat de soldaten hebben geleerd in de afgelopen weken terug in de eindoefening. Hoe de week er grotendeels uitzag vertelt Soldaat van der Sanden.

“We zijn op maandag begonnen met de klimtoren. Daarna was het direct volle bak en zijn we het veld in gegaan. Daar kwamen we zogenaamd een gemotoriseerd bataljon tegen die we moesten afstoppen met defensieve posities. Elke keer als er een vijand werd gesignaleerd werd een patrouille gestuurd die de vijand uit moest schakelen. Tijdens het scenario moes-

ten we ook een compound innemen. Die hebben we eerst de nacht ervoor onder waarneming genomen. Toen kregen we bericht dat hij leeg was. Vanuit daar ging er een groep waarnemen en toen werden we door CDI's aangevallen. Dus toen zijn we in de aanval gegaan en hebben we ze vanuit de compound weggedreven.”

Hoe vonden jullie deze week? *“Ik vond het best wel rustig,”* vertelt Soldaat Overboom. *“Ik denk dat we zowel offensief als defensief heel goed waren voorbereid op deze week. Daarom hebben we het van te voren zwaarder ingeschat dan het was. Het weer zat ook echt heel erg mee die week, daar hadden we in vergelijking met voorgaande weken wel echt geluk mee.”* Soldaat van der Sanden zegt: *“Ik vond de*

“Het is niet even schieten.”

eindoefening niet zozeer zwaarder dan de offensieve of defensieve weken. In mijn hoofd klopte dat niet, want ik had gedacht dat we mega veel aan de bak zouden gaan.”

Op het einde van de eindoefening vond er ook een commandantenmars plaats. Na een week oefenen op de heide werden de leerlingen bepekt om ongeveer een uur achter de commandant door het zand te marsen. Hoe hebben jullie dit ervaren? “Kort, maar wel pittig. Al had ik wel verwacht dat het langer door zou gaan.” Zeggen de twee heren.

Tot slot werd er voor jullie geklapt toen jullie binnen kwamen lopen, hoe voelde dat? “Ja het is een heel mooi gevoel, want dit was voor ons beiden de eerste keer dat je zo binnenloopt. Dus dat is dan wel mooi dat de hele compagnie voor je staat te klappen als je zo’n week hebt afgerond.” Vertelt Soldaat van der Sanden.

EEN NIEUWE GANS WORD JE NIET ZOMAAR

In de eerste week van de MFO vond er ook een speciaal moment plaats voor de soldaten die bij de Alfa Compagnie komen. Zij konden hun ‘kuikenshirt’ in ontvangst nemen. Dit moet iedereen die bij de Alfa Ganzen Compagnie komt doen, zodat ze na een tijdje gans kunnen worden. Dit is dus hun eerste stap om lid te worden van de compagnie. Een paar weken nadat de soldaten de MFO hadden afgerond vond de ‘ganzen-trek’ plaats. Op deze dag worden de huidige ‘kuikens’ officieel ‘ganzen’. Dit wordt dan normaal feestelijk afgesloten met een biertje, na het in ontvangst nemen van het ganzenshirt. Maar vanwege Corona kon dit nu helaas niet plaatsvinden.

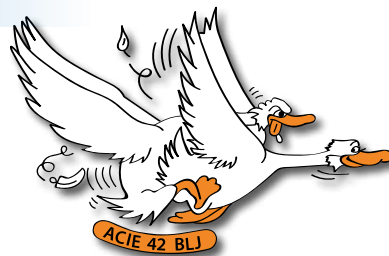
EEN TERUGBLIK OP DEZE 10 WEKEN

“Als ik terugkijk op de hele opleiding zou ik het best nog een keer doen, maar ik ben heel blij dat het nu is afgesloten,” verteld Soldaat Overboom. Soldaat van der Sanden zegt: “Ik vond het kei mooi! Ik zou het best iemand anders aanbevelen, maar je moet het wel echt willen. Wat ik ook mooi vind is dat we met z’n allen paraat komen en dat niet iedereen verspreid raakt over het hele bataljon, samen met elkaar!”

Zoals soldaat Ntiamoah eerder heeft aangegeven, verwachtten wij dat militairen doorzetten, ook al zijn de omstandigheden niet ideaal. Beter gezegd, deze omstandigheden dwingen ons allen om goed voor jezelf en elkaar te leren zorgen. Dit klinkt makkelijk, maar dat is met weinig slaap, geen luxe en met soms wat stress niet erg makkelijk om gedisciplineerd vol te houden. Na een paar dagen waren de soldaten al aardig gewend aan deze mindset, samen sta je sterker! Wij gaan door waar anderen stoppen, wees trots wij vechten samen!

Voor elkaar, altijd!

OPROLLEN DRUGSKARTEL IN ROERMOND!

Tekst | Simon Hoekman - Foto's | Michelle Cox en Mark Schaap

In de afgelopen maanden is er door Defensie en Justitie een groot onderzoek gedaan naar een Nederlandse cel van een Mexicaanse drugskartel: Juarez Kartel. Er wordt een grote actie opgezet om simultaan meerdere locaties van deze kartel aan te grijpen. In het samenwerkingsverband tussen Defensie en Justitie was er niet voldoende capaciteit om de actie op alle onderkende locaties tegelijk uit te voeren. Waardoor er werd gezocht naar extra eenheden die geschikt zijn voor deze taak. Niet geheel onverwacht komt de C-LAS al snel uit bij 42BLJ A-Ganzencompagnie.

VOORBEREIDINGEN

Op donderdag 29 april is de Alfa Compagnie druk bezig met de voorbereidingen voor deze actie. De compagnie bestaat die ochtend uit eenheid 4, 5, 6, de sniper-

groep, een geneeskundige afvoergroep (H) en een groep genie (G). H en G verdeelden zich in twee secties onder eenheid 5 en 6. De ondercommandanten kregen om half 8 het bevel waarna de eenheden starten met de voorbereidingen. Tijdens de voor-

bereidingen wordt het Optreden Verstedelijkt Gebied (OVG) beoefend, waarbij de G secties samen met de infanterie pelotons kunnen afstemmen over elkaars werkwijze en wat men aan elkaar heeft tijdens het gevecht.

Ondertussen zijn de commandanten van de eenheden druk bezig met de besluitvorming. Er wordt geanalyseerd en onderling wordt er afgestemd om de operatie zo goed mogelijk te kunnen laten verlopen. De Final Commanders Backbrief (FCBB) wordt direct opgevolgd door een 'rehearsal' op een grote maquette waarin de laatste afstemming plaats kan vinden. Inmiddels zijn alle logistieke voorbereidingen afgerond en de verschillende skills en drills beoefend. De commandanten geven een bevel aan hun eenheid waarmee de fase van de voorbereidingen wordt afgerond op de donderdagavond.

LOCATIE

In de vroege morgen van 30 april worden de inwoners van Roermond verrast door een groot aantal militaire voertuigen, die zich een weg banen door de nauwe bochten van het stad. Op een verlaten industrieterrein staat er een groot pand waar Frank van K., de leider van deze criminele cel, zich met zijn bendeleden ophoudt. Vanuit dit pand wordt er drugs geproduceerd, gedistribueerd en opgeslagen. Het is een groot pand met binnenin een grote hal waar veel kleine kantoren omheen zitten, zowel op de begane grond als op de twee verdiepingen erboven.

INZET

Eenheid 5 en de snipergroep nemen de binnenring beveiliging in. Dit moet ervoor zorgen dat er vanaf het eerste moment niemand het pand zomaar in of uit kan komen. Tegelijkertijd komt de rest van de compagnie aan bij het afwachtgebied, waar uitgestegen en gereed gemaakt wordt om te voet verder te gaan. Onder dekking van een boxer gaat eenheid 6 te voet richting het inbraakpunt om de instap in het pand te maken. Al snel heeft eenheid 6 contact en vallen de eerste gewonden aan beide zijdes. De gewondenafvoer was

“Spectaculaire actie!”

goed voorbereid, dus de H ging ook onder dekking van een boxer naar voren om de gewonden af te voeren. Nadat eenheid 6 de eerste vleugel van het pand gezuiverd heeft, doorschrijdt eenheid 4 eenheid 6 om de volgende vleugel van het pand te zuiveren. Ook zij stuiten meermaals op gewelddadige criminelen die zich met grof geweld verzetten. Door het gebruik van flashbangs wordt het risico beperkt en worden sommigen uitgeschakeld en andere worden gevangen genomen.

De binnenring beveiliging wordt overgenomen. Op het teken van de compagnies

commandant kunnen eenheid 5 en de snipers door naar de grote hal van het pand. Zij stuiten al snel op de productieruimte van de criminelen. Hierdoor moet het CBRN-masker geplaatst worden om de komende uren veilig verder te kunnen gaan. Frank van K. wordt aangetroffen en geeft zich al snel over. Eenheid 6 en de snipergroep zuiveren simultaan de twee verdiepingen van de laatste vleugel. Nadat eenheid 4 het dak heeft gezuiverd is het pand volledig veilig. De gevangenen worden overgedragen aan de politie. De compagnie heeft meerdere gewonden, maar er zijn geen gesneuvelden.

EVALUATIE

Er is veel geleerd van deze actie. Het besluitvormingsproces met alle verschillende spelers, de samenwerking in de uitvoering en de inzet van de H en de G zijn belangrijk om te trainen. En dat is zeker bereikt. Op alle niveaus was het een leerzame en spectaculaire actie. Werken met echte flashbangs, een H die daadwerkelijk opgevangen moet worden en daarbij het zorgen voor de overdracht van de gewonden. Ook de genie die meermaals met verschillende middelen toegang tot afgesloten ruimtes wist te creëren. Goed om te weten dat niet alleen een deur maar ook een volledige muur doorgezaagd kan worden als een de deur te veel werk is. De ganzen kijken terug naar een mooie actie die als afscheid van de CC en de SMO georganiseerd werd.

Wees trots, wij vechten samen!

EEN SOB MET QUARANTAINE

Tekst en foto's | Michelle Cox

In maart 2021 is de Bravo compagnie weer op SOB (Schiotoefening Bergen) geweest, ondersteund door de BATSTAF, om zich te laten certificeren op verschillende niveau's. De eerste van dit jaar vond begin dit jaar plaats van 8 maart t/m 19 maart. Net zoals vorig jaar onder de Covid-19 omstandigheden, dus iedereen moest van tevoren een week in quarantaine. Voor velen klonk dat ook niet als een verrassing, want vorig jaar was er ook voorafgaand de SOB een verplichte quarantaine. Alleen deze keer zaten ze in het Van der Valk hotel in Eindhoven. Hoe de quarantaine en SOB is verlopen en hoe het hun is bevallen, lezen jullie hieronder verder.

HOE ZAG DE QUARANTAINE ERUIT?

De quarantaine begon op maandag 1 maart en eindigde op 8 maart. Iedereen verbleef de hele week op zijn of haar kamer en kreeg minimaal één luchtmomentje per dag. De kamers zonder balkon

of terras kregen meerdere luchtmomenten per dag. Afhankelijk van de situatie deelde je een kamer met z'n tweeën of had je een kamer voor je alleen. De kamers hadden alles wat je nodig had om de week door te komen en goed te kunnen uitrusten. Om de kans op besmetting zoveel mogelijk te voorkomen kon er geen eten worden afgehaald, dus werd er drie keer per dag een maaltijd gebracht aan de deur.

NOG EEN QUARANTAINE, RELAXEND OF NIET UIT TE HOUDEN?

De meningen over de quarantaine waren verdeeld. De een vond het heerlijk om een week goed uit kunnen rusten voordat SOB begon. Even van de luxe kunnen genieten die de kamer te bieden had, in tegenstel-

“Er werd drie keer per dag een maaltijd gebracht aan de deur.”

ling tot wat je normaal hebt op een oefening. De ander vond het niet uit te houden en vond het verschrikkelijk dat je een week lang zo wordt 'opgesloten'. Daarnaast was niet iedereen tevreden met de tijdstippen wanneer het eten werd bezorgd. *“Natuurlijk is een quarantaine niet het leukste om mee te maken, maar we hebben wel onder ergere omstandigheden moeten leven. Hier slaap je tenminste in een warm bed*

en kun je je elke dag fatsoenlijk wassen,” zegt een Sergeant. *“Daarnaast ben je niet de enige die in quarantaine zit, je doet dit samen met de gehele compagnie. Dat is voor velen een motiverende kracht.”*

HET EINDE IS IN ZICHT

Op de laatste dag van de quarantaine werd bij iedereen een PCR test afgenomen. Het einde van de quarantaine was eindelijk in zicht en iedereen begon zich langzamerhand voor te bereiden op het vertrek naar Bergen.

EINDELIJK OP SOB

Een week afgezonderd van de buitenwereld is niet iets waar je op staat te wachten, maar gelukkig konden na die week de schietoefeningen en het certificeren beginnen. Iedereen keek er heel erg naar uit om eindelijk naar Duitsland te kunnen vertrekken. Iedereen met een negatieve test mocht op maandagochtend naar Bergen rijden en beginnen aan de schietoefeningen die gepland stonden voor de komende twee weken.

De eerste dag begon de SOB koud, want er was een mooi laagje sneeuw gevallen. De sneeuwval zorgde er ook voor dat een aantal oefeningen die dag niet door konden gaan, omdat er te weinig zicht was om veilig te kunnen schieten. De sneeuw zorgde wel voor een aantal mooie beelden. De rest van de dagen steeg de temperatuur weer een beetje. Dus naast regen en wind viel er niets te klagen over het weer en kon er weer volop geoefend worden.

De Bravo compagnie had schietoefeningen op niveau II en niveau III op de planning staan. Als doelstellingen hadden ze namelijk dat eenheid 5 zich zou certificeren op niveau II en eenheid 4 en 6 zich zouden certificeren op niveau III. Niveau II is groepsniveau, dus dan gaat de groep in een tactisch scenario met scherpe munitie een actie in. Daarbij wordt er gekeken naar tactisch en schiet-technisch niveau. Ditzelfde geldt voor niveau III, alleen is niveau III het pelotons-niveau. >>

“Weinig zicht.”

Een groep bestaat uit ongeveer zes tot acht personen. Een peloton bestaat organiek uit vier groepen, dus dit kan uit 24 tot 32 personen bestaan. Maar door personeelstekorten kan hier wel eens een verschil in zitten.

Voordat er gecertificeerd kon worden, moest er natuurlijk veel getraind worden. Dat betekent herhalen, herhalen en nog eens herhalen van oefeningen totdat het foutloos ging. Bij dit soort oefeningen moet je ook blind op je kameraden kunnen vertrouwen, omdat je met scherpe munitie staat te schieten. Want als je als groep naast elkaar aan het schieten bent en je gaat voorwaarts springen, dan moet je op elkaar kunnen vertrouwen dat je niet per ongeluk op je kameraad richt als je de trigger overhaalt.

Na het vele oefenen en trainen kon het certificeren beginnen. Daarbij is aan de hand van een afvink lijst bekeken of de groepen en pelotons tactisch en schiet-technisch aan de gestelde eisen voldeden. Voordat op niveau III kon worden gecertificeerd, zijn de groepen van dat peloton natuurlijk

eerst op niveau II gecertificeerd. Eenheid 5 werd gecertificeerd op niveau II, dus die doelstelling was behaald. Tot slot werden eenheid 4 en 6 eerst op niveau II gecertificeerd zodat ze daarna op niveau III konden worden gecertificeerd. Voor hun waren de doelstellingen ook behaald. Dat betekent ook dat Eenheid 4 en 6 klaar zijn om op niveau IV te kunnen gaan acteren. Dat is op compagnies niveau.

Voor de volgende SOB heeft eenheid 5 als doelstelling certificeren op niveau III op de planning staan. Als ze dit behalen dan geeft dat de compagnie de mogelijkheid om met scherpe munitie te kunnen trainen op niveau IV. Een actie met scherpe munitie op niveau IV is namelijk al enige jaren niet meer gedaan binnen de Koninklijke

Landmacht op een SOB. Daarbij nemen ze ook de genie en mortieren mee in de actie. Tot slot blijven ze ook trainen op niveau II en III op de komende SOB.

Het was een geslaagde eerste SOB van het jaar. Alle leerpunten worden meegenomen voor de volgende keer en de voorbereidingen van de volgende SOB zijn ook weer in volle gang.

‘BULLDOG WARRIOR’

Tekst | Kap Djenna Perreijn, Defensiekraant digitaal
Foto's | Sgt Jan Dijkstra en Michelle Cox

Afgeslankt oefenen met obstakels. Opwerken, opwerken en nog eens opwerken. De B-compagnie van 42 Pantserinfanteriebataljon Regiment Limburgse Jagers vertrekt begin volgend jaar naar Litouwen. Maar oefenen in coronatijd brengt obstakels met zich mee. Dus halen de infanteristen alles uit oefening Bulldog Warrior, waarbij veel aandacht is voor het optreden in verstedelijkt gebied (OVG).

Over enkele jaren trekken de mariniers hier in, maar vooralsnog ligt Kamp Nieuw-Milligen er verlaten bij. Er werkt nog nauwelijks defensiepersoneel en de meeste gebouwen zijn rijp voor de sloop. “Voor ons de ideale omgeving om te OVG'en”, vertelt kapitein Freek van Roosmalen. “Als gemotoriseerde brigade treden we steeds vaker op in onoverzichtelijk terrein. De open vlaktes zoals we die kennen uit de Koude Oorlog hebben bij ons plaatsgemaakt voor steden en bossen. Met middelen zoals de Boxer en de Mercedes-Benz CDI kunnen we snel en flexibel over langere afstanden het gevecht voeren.”

NIET ONTDEKT

Buiten is het zonnig en voeren vogels met hun voorjaarsliederen de boven- toon – tot naderende Apaches hun gefluit overstemmen. 2 gevechtshelikopters cirkelen boven de kazerne, op zoek naar de vijand. Van Roosmalen: “Dit deel is vooral bedoeld voor de vliegers die assets op de grond moeten onderkennen. Onze militairen hebben nu maar 1 taak: niet ontdekt worden. Het is geven en nemen: bij de volgende 2 vlieg- blokken vandaag staan de Apaches weer aan onze kant, bij de instap in de 2 objecten. Zo worden we samen sterker en trainen we intern de interactie tussen het peloton en het Fire Support Team.” Dus verschuilen ze zich tactisch in het vele groen op de kazerne. Zo geruisloos mogelijk parkeren een handvol MB's en >>

“Opwerken,
nog eens opwerken.”

“Het echte werk.”

een Fennek-verkenningvoertuig in de bosrand. In tweetjes verspreiden militairen zich achter muurtjes en in struiken. Als de helikopters na anderhalf uur aftaaien, begint voor de Limburgse Jagers het echte werk.

LEERWINST

Door de bosschages sluipen ze te voet richting gebouw 96, waarin zich hoogstwaarschijnlijk de vijand bevindt. Voor de achteruitgang nemen ze laag bij de grond hun positie in, waardoor er 360 graden zicht is. De militairen zijn in opperste staat van paraatheid en houden elke beweging rondom het gebouw nauwlettend in de

gaten. Als er plotseling vuurcontact is, bestormen ze het pand. Via de voor- en achteringang en door de ramen vallen ze binnen om de ruimtes uit te kammen. Als het hele gebouw gezuiverd is, is het tijd voor een uitgebreide evaluatie. Van Roosmalen: “Ik ben niet ontevreden. Er is hier voor ons veel leerwinst te behalen. De afgelopen weken zijn de eerste stappen in het geïntegreerd optreden met luchtsteun, vuursteun en genie gezet.”

CORONA-STRUIKELBLOKKEN

En dat is het doel van Bulldog Warrior: leerwinst. De oefening zou aanvankelijk met de hele compagnie plaatsvinden. “Na

een paar dagen in het bos werden enkele coronabesmettingen geconstateerd. Na een week trainen stonden we nog maar met anderhalf peloton in het bos, het aantal personen in thuisquarantaine liep snel op. Ik heb uiteindelijk besloten deze waardevolle oefening te stoppen. Zuur, maar anders hadden we de kleinere oefening van vandaag ook niet kunnen uitvoeren. Iedereen werkt heel erg hard maar COVID-19 zorgt ervoor dat het lastiger is om gestelde trainingsdoelen te behalen en op niveau te blijven.”

Na het weekend kon een gezond peloton de oefening weer oppakken. “Een veel kleinere groep dan gepland, maar het is van groot belang dat we in deze tijd alle kansen benutten.”

DE EAGLES IN IRAK

Tekst | Tim en Bart CCie - Foto's | CCie

De Charlie Eagle Compagnie is in de periode van 29 januari tot 10 mei op uitzending geweest in Irak. Als Force Protection Coy zijn zij verantwoordelijk geweest voor de beveiliging van de Erbil Airbase. Een aantal Eagles vertellen wat ze de afgelopen maanden hebben gedaan.

Vanuit de Alfa Tijger compagnie van het 17e GFPI was één peloton geformeerd en onder bevel gesteld en uitgezonden met de Charlie Compagnie. "Wij vormden de eerste rotatie van CBMI (Capacity Building Mission Iraq) Force Protection van Erbil Airbase gelegen in Irak. Vanuit de Erbil Airbase vindt een groot deel van de lucht-aanvallen plaats op doelen van IS, zowel in Irak als in Syrië. Zoals gezegd waren we de eerste rotatie en dat heeft zo zijn charmes en complicaties. Zo was het voor ons nog niet geheel duidelijk wat nu onze taakstelling ging zijn. Ook waar we gelegerd zouden worden en wat voor middelen er nu daadwerkelijk benodigd zouden zijn. Enkel de onderbevelstelling bij the 108th Cavalry Squadron en het enthousiasme, dat zij hadden om met ons samen te werken. Een schone taak voor de Tijgers en Eagles om te pionieren."

QUARANTAINE EN NAAR IRAK

"Op 4 januari startte het avontuur voor het voortdetachement op het Walland Sacre quarantainekamp. Een week later sloot de hoofdmacht aan. Hier was gepland dat

de compagnie twee weken zou verblijven. Echter door wat complicaties werd bij de in-rotatie het voortdetachement, het nade-tachment. Pas op 29 januari waren we in volle getallen op de Erbil Airbase. Hierdoor hadden we hoe toepasselijk ook voor een Eagle, 'een vliegende start'." "Na anderhal-ve week te hebben vertoefd in een transi-tiekamp konden we eindelijk naar onze definitieve thuisbasis: kamp Bulldog. Aan de naam konden we helaas niks doen, maar de faciliteiten waren uitermate goed.

Het gehele kamp was omheind met een muur en werd afgesloten door poorten. Daarnaast stonden op het kamp nog een aantal shelters voor mogelijk indirect vuur. Daar hoefden we helaas niet lang op te wachten."

Als eerste aan het woord is Tim. Hij is 24 en werkzaam bij eenheid 4 van de Charlie Compagnie. "Mijn functie was plaatsver-vanger. Echter voerde ik de functie van waarnemend groepscommandant uit.

TAKEN

"Wij zorgden voor de beveiliging van de binnenring van Erbil Air Base. Dit deden wij samen met de Finnen, Hongaren en Ame-rikanen. Wij als SECFOR (Security Force) stonden op verschillende posten om te controleren op de juiste documentatie. Ook reden wij patrouilles rond in de binnenring van Erbil Air Base. Buiten deze tijden ston-den we ook op QRF voor als er een incident mocht plaatsvinden. De patrouilles rond de binnenring deden wij met twee gepantser-de Toyota Land Cruisers. De Callsigns van de auto's waren Eagle1 en Eagle2. Daar-naast bevond de groepscommandant zich

in Eagle1, samen met zijn chauffeur. In de Eagle2 zaten twee manschappen. In de voertuigen lag ook een Drone Defender, dit is een apparaat waarmee je kleine drones mee kan uitschakelen. Verder reed er ook nog een Toyota Land Cruiser rond waar de pelotons commandant/opvolgend pelo-tons commandant zich in bevond met een chauffeur. De Callsign voor dit voertuig was COG (Commander of Guard)."

UITVOERING

"Voor de start van de patrouille verdeelde de COG (Commander of Guard) drie sec-toren over de Finnen, Hongaren en de >>>

Eagles op de Air Base. Op dat moment was je verantwoordelijk als Groepscommandant voor je sector. Aan de hand van de dreiging bepaalde je hoe je de voertuigen in ging zetten: statisch of dynamisch. Als het statisch was, dan was je bezig met Drone watch. Bij dynamisch reed je rond op de Air Base lettend op verdachte handelingen van de lokale bevolking. Ook kon je de opdracht krijgen van COG (Commander of Guard) om een Mobile check point in te richten en uit te voeren. Dit gebeurde vaak in samenwerking met de Hongaren en de Finnen.

Als groepscommandant was je daar ook verantwoordelijk voor. Zoals de juiste locatie en de inrichting ervan, om zo op zoek te gaan of de lokale bevolking wel de juiste documentatie bij zich had. Terugkijkend op de uitzending heeft de rol als waarnemend groepscommandant mij nog meer gemotiveerd om uiteindelijk het infuus in te gaan.”

Onze volgende Eagle aan het woord is Bart, sinds 2019 werkzaam als chauffeur Boxer bij Eenheid 5 van de Charlie compagnie. Mijn functie tijdens deze missie was chauffeur van een gepantserde Toyota Land Cruiser.”

“De Force Protection bestond uit vier verschillende taken: Controle bij de biometrics post, controle bij de overgang van het burgerdeel naar het militaire deel van het vliegveld, de beveiliging van het quaran-

taineekamp (i.v.m. Covid-19) en patrouille in de binnenring. Later is hier nog het bemannen van de VACIS-site bij gekomen, dat is een post waar we binnenkomende vrachtwagens scannen. Aan de hand van een aantal checkpoints werd door middel van een pasjessysteem gecontroleerd of mensen zich wel bevonden waar zij zich mochten bevinden. “Covid-19 is tijdens de missie aardig van invloed geweest op de werkzaamheden. Overal op de base moest je bijvoorbeeld een mondkmasker dragen en het was slim om vaak je handen te desinfecteren. Vooral wanneer je op een post stond waarbij je in contact kwam met de

**“Incoming!
Incoming!
Incoming!”**

lokale bevolking. Echt prettig werken was het niet, zeker wanneer je een aantal uur achter elkaar een masker op moest terwijl je in de brandende zon aan het werk was. Ook in de gym en alle andere faciliteiten op de base waren er beperkingen door het virus. Tijdens de uitzending konden we aangeven of we gevaccineerd wilden worden of niet. Ik heb ervoor gekozen dit wel te

doen. Helaas had dit weinig invloed op de maatregelen die al van kracht waren, maar ik ben wel blij dat ik nu al een vaccinatie heb.”

DREIGING

“Tijdens het relatief korte opwerktraject naar deze missie was van tevoren aangegeven dat de dreiging in de regio laag zou zijn. Desondanks zijn we in februari toch onder vuur komen te liggen door middel van een raketaanval. “Op 15 februari 21:23 lokale tijd, ging het alarm af en over de speaker klonk: “INCOMING, INCOMING, INCOMING.” Iedereen dacht dat het wederom ging om een oefening. Dus de meesten, onder wie ikzelf, haasten zich naar de shelters in plaats van direct op de grond te gaan liggen. Kort daarop volgden de inslagen. Klappers die erg leken op de 81mm mortieren die je ook hoort vallen als je op het Artillerie Schietkamp staat. De mannen en vrouwen in de shelters zaten vol adrenaline. Benen die zwabberden, haastig grijpen naar een sigaret en luidruchtig met elkaar discussiëren. Al snel werd duidelijk dat de 107 mm raketten niet ver weg waren gevallen. Een grote brand ontstond zo’n 200 meter van ons kamp. Nadat de schade was opgemaakt kon geconcludeerd worden dat wij als compagnie er goed vanaf

waren gekomen. Voor ons was er geen tijd om bij te komen. Wij hadden namelijk de verantwoordelijkheid over de beveiliging en bewaking van de Erbil Airbase. Dat stopt niet na het vallen van indirect vuur. We pakten de draad snel weer op, maar wel met in ons achterhoofd dat dit mogelijk niet de laatste keer zou zijn. En dat was het ook niet.

DRONES

Iets wat ook redelijk nieuw was in deze missie, was de dreiging van drones. Deze vliegende apparaatjes worden in Nederland gebruikt om mooie videobeelden te maken, maar in het Midden-Oosten werden ze al meerdere malen gebruikt als wapen. De patrouillewagens waren om die reden uitgerust met de Drone Defender. Op 14 april hoorden we een zoevend geluid

overvliegen wat een Unmanned Aircraft System gevuld met explosieven bleek te zijn die met 250 km per uur richting zijn, met gps ingestelde, doel vloog. De klap die volgde zullen we niet snel vergeten, maar gelukkig was er alleen materiële schade. Helaas was onze Drone Defender niet opgewassen tegen dit type drone.”

“Het thuisfront beleefde deze dreiging heel anders dan de kameraden in het missiegebied. Thuis hoorden ze vooral wat er in het nieuws verteld werd. Om die reden was het ook belangrijk dat we goed contact konden hebben met het thuisfront, zodat we snel konden laten weten dat alles goed met ons ging. Zelf heb ik mij geen moment onveilig gevoeld, maar ik kan me wel voorstellen dat ze daar thuis anders over dachten.”

“Eagles en Tigers tezamen.”

HET RAS PELOTON IN OOSTENRIJK

Tekst | Kay en Jaimy RAS peloton Dcie - Foto's | RAS peloton Dcie

In de periode van 18 tot en met 24 januari is ons RAS peloton bezig geweest met trainen in Oostenrijk. Limburgse Jagers Kay en Jaimy vertellen jullie daar hier meer over.

“De samenstelling van de eerste paar dagen bestond vooral uit in de ochtend theorie en in de middag het uitvoeren in de praktijk. We begonnen rustig aan met verplaatsen door de sneeuw. Dit met Laplanders en leki's. De volgende dag gingen we verder met het behandelen van de lawine uitrusting. Wat bestond uit een schep, sonde en de Barry vox lawine pieper. Verder hebben we ook nog de onderwerpen oriënteren, voeding en water, kleding drills, onderkomens en de bivak drills.”

“Hierop aansluitend zijn we dondermiddag het veld in gegaan. Na een verplaatsing kwamen we aan op de bivaklocatie. Hier heeft iedereen de les onderkomens toegepast en met buddyparen een onderkomen gemaakt. In de avond hebben we nog een verplaatsing bij duister gedaan en daarna zijn we gestart met de routine. Vrijdagochtend zijn we terug gegaan naar het kamp, waar het onderhoud begon en waar we aansluitend weer lessen kregen. Zo zijn we zaterdagochtend weer vertrokken naar het veld waar we de schiethoudingen en contact drills in de sneeuw hebben beoefend.

Hierna hebben we onze route vervolgd door middel van een RTT (route tijd tabel).”

“Aangekomen op de bivaklocatie kregen we een korte demo over een sneeuwonderkomen die we hierna met buddyparen

hebben gemaakt. Ook op deze avond hebben we ons verplaatst bij duister, gekoppeld met een nachtelijke oriëntatie. Terug in het bivak gingen we verder met de routine. De volgende ochtend gingen we verder met onze verplaatsing weer middels een RTT (route tijd tabel). Eenmaal aangekomen op het EPT hadden we een scenario waarbij een persoon te water was gekomen en onderkoeld was. Die vervolgens met een warmtepakking moest worden afgevoerd.”

Het RAS-peloton werd de laatste twee dagen geconfronteerd met een nieuwe dreiging. Naast de uitdaging om onder winterse omstandigheden te overleven op het gevechtsveld, wat het grotere doel van de oefening was, vlogen er namelijk allerlei drones in de lucht. Aan het RAS-peloton van 42 BLJ de taak om deze in verschillende scenario's uit te schakelen.

Om het schieten op deze kleine, bewegelijke doelen te vereenvoudigen maakte de eenheid gebruik van de Smart Shooter. Dit intelligente opzetsstuk voor de Colt helpt de schutter door na het identificeren van een doel precies op het juiste moment af te drukken. Hierdoor wordt de trefzekerheid enorm verhoogd, zelfs bij slecht zicht en onder moeilijke omstandigheden. Na het kennismaken en inschieten aan de hand van de reguliere schiettabel, kon de eenheid op veilige wijze op de drones vuren.

Alle 67 drones werden met 2 a 3 schoten per stuk uitgeschakeld. Of de drones hierbij stil in de lucht hingen of bewogen maakte weinig verschil. De eerste reacties van de militairen waren dan ook positief. Sommige militairen lukte het zelfs om de camera van een drone af te schieten.

De Smart Shooter is één van de vele experimenten waar de RAS-eenheid aan bijdraagt. Deze eenheid test regelmatig nieuwe middelen en uitrusting zoals robots en intelligente wapensystemen in de praktijk. Zodoende doen zowel de fabrikant als Defensie leersame ervaring op die bijdraagt aan de ontwikkeling en invoering van nieuwe middelen bij defensie. Het uiteindelijke doel hierbij is om de slagkracht, bescherming en flexibiliteit te vergroten zonder dat daarvoor meer mensen nodig zijn.

HET RAS PELOTON IN AMERIKA

Tekst | KPL 1 Kay - Foto's | RAS peloton Dcie

Na een aantal weken van voorbereiden en uiteraard een PCR-test voor vertrek, is het RAS peloton gelijk na de wintertraining samen met Kapitein Roel van het 17e GFPI, die als air boss heeft gefungeerd, vertrokken richting Georgia, USA, waar de AEWE-oefening zou plaats vinden.

WAT HIELD DE OEFENING IN?

De AEWE (Army Expeditionary Warrior Experiment) is een internationale oefening die door Amerika wordt georganiseerd. De insteek van de oefening was dat er verschillende fabrikanten met nieuwe innovaties en technologieën hun product aanboden, om te laten testen door mensen die er daadwerkelijk mee werken en er dus ook met een tactisch oog naar kijken. Op deze manier kregen ze een-opeen direct feedback over wat de plus- en minpunten waren. Hierdoor konden er binnen een paar dagen aanpassingen worden gemaakt aan hun product als dat nodig was.

De oefening vond plaats op Fort Benning in Georgia, deze kazerne wordt ook wel 'home of the infantry' genoemd. De kazerne heeft een behoorlijk oppervlakte en is te vergelijken met de helft van provincie Utrecht. Dit jaar werden wij als RAS peloton aangewezen om naar Fort Benning te gaan. Uiteraard was er ook een Amerikaans peloton aanwezig en een peloton van de Royal Irish army.

AANGEKOMEN IN AMERIKA

Na een vlucht van ongeveer acht uur zijn we geland in Atlanta waar we werden opgewacht door de overste die in Amerika als Dutch liaison officer werkzaam is. Na

een rit van ongeveer twee uur kwamen we aan in ons hotel gelegen in de stad Columbus. Iedereen kreeg een kamer toegewezen en ging daarna de rust in. De eerste twee weken mochten we ondanks een negatieve Covid-19 uitslag, Fort Benning niet betreden. Hierdoor werd ons een alternatief programma aangeboden waarbij we door online meetings werden ingelicht over de stand van zaken, en met welke systemen we in aanraking zouden komen..

DE OEFENING KON EINDELIJK BEGINNEN

Na deze twee weken mochten we eindelijk de kazerne op en kon de AEWE-oefening ook voor ons echt van de start gaan. De eerste week was het vooral kennis maken met het materiaal die door de verschillende fabrikanten werd aangeboden. Dit werd door middel van een tech rodeo gedaan. Hoe dat werkt is dat de fabrikant 10 minu-

ten de tijd heeft om zijn product toe te lichten. Na 10 minuten gaat elke groep naar zijn volgende punt.

Na deze dag werd ook het rooster bekend gemaakt over wie naar welke fabrikant zou gaan om met het materiaal aan de slag te gaan. Afhankelijk van het product zaten hier één of meerdere lesdagen aan vast.

DRONES

In de week daarna hebben we gewerkt met verschillende soorten drones. Zo waren er drie verschillende cargo drones die tussen de 36 en 180 kilo via de lucht konden verplaatsen. Deze werden dan ook ingezet als herbevoorrading van munitie, water en MRE-pakketten. Ook waren er verschillende drones aanwezig die enkel gebruikt konden worden om mee waar te nemen. De opties van de drones en de manier waarop ze ingezet kunnen worden waren erg indrukwekkend. Zo had een drone de functie om verticaal op te stijgen. Zodra hij op hoogte was om te klappen en dan horizontaal geruisloos verder te vliegen. Een drone waar we ook mee te maken hebben gehad is een drone die helemaal gericht was op het OVG (Optreden Verste-

delijk Gebied) optreden. Door middel van een VR-bril kon je zien wat de drone zag en was het erg makkelijk om de drone een huis te laten zuiveren zonder dat er personeel voor nodig was. Ook hebben we gewerkt met middelgrote UGV (Unmanned Ground Vehicle) van 4500 kilo. Deze werd ook ingezet voor herbevoorrading taken.

TACTISCHE OEFENING

In de vierde week gingen de tactische oefeningen van start. Een oefendag was zo ingedeeld dat er in de ochtend tijd was voor een besluitvoering. In de middag een

“Door middel van een VR-bril kon je zien wat de drone zag.”

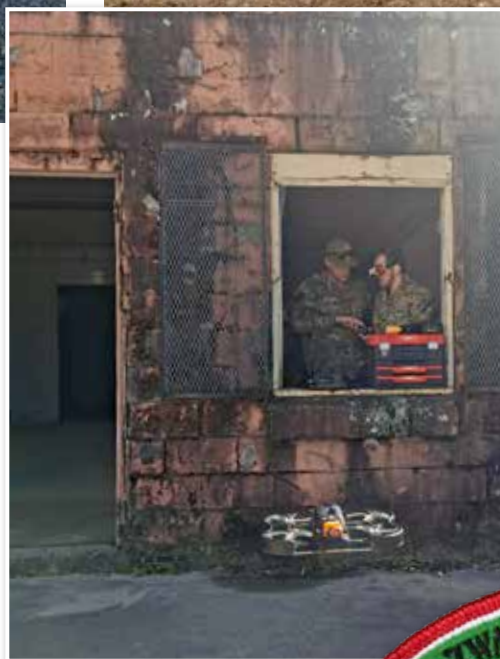
actie (niet de actie) met daglicht werd uitgevoerd. In de avond werd eenzelfde soort actie uitgevoerd maar dan met verminderd zicht. In het bevel stond altijd welke sys-

temen we tot onze beschikking hadden. Op welke manier we de systemen wilden inzetten, waren we helemaal vrij in. In samenspraak met de Amerikanen en de lereren kwamen we uiteindelijk tot een plan om de actie uit te voeren. Tijdens de acties zorgde onze air boss van het 17e GFPI ervoor dat de drones niet in elkaars lucht-ruim terecht kwamen en dat alles wat met drones te maken had veilig kon worden uitgevoerd. Na elke actie werd er geëvalueerd. Dit was tevens minder gericht op het tactisch gedeelte, maar meer over de samenwerking tussen de verschillende eenheden en de systemen van de fabrikanten.

AFSLUITENDE WEKEN

In de vijfde week gooide Covid roet in het eten en werd het tactisch gedeelte stopgezet. De rest van deze week hebben we onze geleende materialen onderhouden en teruggegeven aan de Amerikanen. In deze week hebben we ook onze catalogus bijgewerkt over alle systemen waarmee we gewerkt hebben. De zesde week en tevens de laatste week stond in het teken van de ‘fabrikanten dag’ en de terugverplaatsing. >>

De fabrikantendag hield in dat elke fabrikant zijn eigen plek kreeg om hier nogmaals zijn product te promoten en te verkopen. Dit ging allemaal in samenwerking met het personeel dat er daadwerkelijk mee had gewerkt. Op het einde van deze dag werd de oefening afgesloten. Iedereen kon zijn certificaat van deelname in ontvangst nemen en werd nogmaals bedankt.

Voor ons was vanaf dat moment de oefening aan zijn einde gekomen. Wij kijken, ondanks Covid terug op een geslaagde en unieke oefening.

VERKENNINGSPELOTON GOES CARIBBEAN

Tekst | SgtMaj Verhagen - Foto's | verkenningsspeloton Dcie

In de periode van 25 februari t/m 17 maart hebben acht leden van het verkenningsspeloton deelgenomen aan de oefening CARIBBEAN POACHER op Curaçao. Georganiseerd door 42 Brigade Verkenningss Eskadron (BVE). Tevens namen hier ook verkenners van EARS (Engineering Advanced Reconnaissance en Search) en 17 PIB aandeel zodat alle verkenningseenheden van de 13e Lichte Brigade vertegenwoordigd waren.

De oefening had drie doelstellingen. Allereerst niveau II en III voetwerk trainen in extreme weersomstandigheden in een uitdagende omgeving. Als tweede werken aan het behoud van personeel. En tot slot investeren in saamhorigheid binnen BVE en de 'verkenners community'. Na gekleed te zijn bij de KPU met tropenuitrusting, verzending van materiaal en een PCR test was het zover. Opgestegen vanuit Schiphol landen we 10 uur later op Curaçao waar het 30C° en benauwd was. Het 17e -eeuwse landhuis Ascension werd de uitvalsbasis tijdens de oefening. Alwaar de klamboes geen overbodige luxe waren

“We overwonnen de drie gebroeders.”

in onze boogtent. Ons peloton haakte als groep aan bij het 2e verkenningsspeloton van BVE.

WAT WERD ER ALLEMAAL GEDAAN TIJDENS DE OEFENING?

We kregen diverse briefings. De populairste was die van de Flora en Fauna, gegeven door een Sergeant van de Curaçaose Militie. Hij bracht ons bij welke cactussen eetbaar zijn, welke planten en bomen giftig en je dus moest mijden. Ook hoe te handelen indien je gestoken werd door een zee-egel of door een schorpioen. Wat weer nuttig was later tijdens de oefening 2-0 voor de

zee-egel en schorpioen. Na het inschieten van onze wapens volgde er ook lessen in HF radio, Call for Fire, medische les en camera les. Waar de nodige kennis werd uitgewisseld tussen de verschillende specialisten.

DE DRIE GEBROEDERS

Onder leiding van onze "eigen" sportinstructeur Sergeant 1 Wintjens namen we de drie gebroeders. De drie gebroeders zijn drie pittige heuvels, waarbij we tussen de 2e en de 3e heuvel een flinke wateroversteek hebben gemaakt met een drijfpakket. Tevens verzorgde hij diverse malen een sportles, zodat er ook aan onze "kast" gewerkt werd. Daarnaast haakte >>

hij aan bij een tactisch pelotons geleide opdracht, waarbij smokkel activiteiten in kaart moesten worden gebracht. Dit gebeurde vanuit een waarnemingspost op een hoge rotswand op het oefenterrein Wacao. De dag hierna kregen we een dagje strand, waarbij de introductie duik zorgde dat we de onder water wereld konden verkennen.

WACAO

Op Wacao werd vervolgens een CTR (Close Target Recce) uitgevoerd op het oefendorp aldaar. Na deze niveau II actie gingen we over op een 3-daagse niveau III actie op de Tafelberg. Dat is het op een na hoogste punt van Curaçao, dat op 180 meter ligt in het zuidoosten van het eiland. Het terrein bood diverse uitdagingen, maar met een kapmes en snoeischaar kom je al een heel eind.

Drie dagen R&R zorgde ervoor dat we verkenningen konden uitvoeren op de Blauwe kamer, Grote Knip, Willemstad en last but not least Mambo Beach. Met de ogen uitgekeken keerde we terug naar het landhuis Ascension. Hierop volgde de laatste 3-daagse tactische niveau III actie op Koraal Tabak. Al waar een terreindeel verkenning uitvoerde om vervolgens een waarnemingspost op een baai waar smokkelactiviteiten plaats vonden.

Niveau III LFX was de afsluiter van ons optreden op het eiland. Wat volgde was het afbreken, verzenden en het gereed maken voor de terugreis. Drie weken op pad met de verkenners van de Brigade heeft ervoor gezorgd dat we onze rugzakken hebben kunnen vullen met ervaringen, kennis en connecties op elk niveau. Wij kijken terug naar een mooie tijd!

“Loslaten...”

STOKOVERDRACHT REGIMENTS-BATALJONSADJUDANT

Op 31 maart jl vond in het bijzijn van de naaste familie op het Bataljonsappel de officiële overdracht van de functie van de hoogste onderofficier van het Regiment en Bataljon plaats. Luitenant-kolonel Plender sprak daarbij de navolgende woorden uit:

De BA is op papier verantwoordelijk voor een viertal speerpunten. Hij adviseert de commandant in allerlei zaken, geeft inhoud

“Ik ga via drie woorden Johan bedanken.”

aan de verdere vorming van personeel binnen de eenheid, hij treedt op als supervisor binnen het instructieveld en hij verricht ceremoniële taken binnen een Bataljon.

Kortom hij is de opper vakman, leider en instructeur.

Via deze 4 speerpunten zou ik natuurlijk formeel een speech kunnen houden maar daarmee doe ik Johan te kort. Want voor mij is een BA meer dan een functiebeschrijvingseis of de drie woorden vakman leider instructeur. Dus ga ik via drie, hem kenmerkende, woorden Johan bedanken.

Het eerste woord is **Vechten**. Johan, ik heb je leren kennen als een pitbull. Eenmaal de prooi vast laat je hem niet meer los. Je hebt je kapot gevochten voor jou onderofficieren, in de plaatsingen, in coachen. En

ook voor de korporaals die Infuus verdienen en je hebt je kapot gevochten voor de manschappenlegering voor de soldaten en korporaals. Geheel belangeloos kijkend naar het welzijn van de mensen van BLJ heb jij jezelf weggecijferd om deze zaken voor anderen mogelijk te maken. En in een tijd waarin iedereen vooral aan zichzelf denkt is je eigenbelang ondergeschikt maken aan de belangen van BLJ en het regiment een groot goed.

Het tweede woord wat jouw kenmerkt is **Vernieuwen**. En ook hier zal ik een paar zaken aanhalen wat je bereikt hebt de afgelopen jaren. Laat ik eens beginnen met het opzetten van de ECOD leerlijn, ik denk een uniek initiatief voor het beter maken van de onderofficier. Vernieuwend is ook een Batstaf welke groen aan het opwerken is met nieuwe CP concepten en een >>

prima opwerkprogramma. Iets waar je groene hart sneller van gaat kloppen en je je ziel en zaligheid in kwijt kunt. En last but not least het Heimbetrieb. Dank voor het creëren van de mooiste bataljonsbar binnen defensie. Een locatie waar eenieder zich thuis kan voelen van soldaat tot veteraan. Echt een hele diepe buiging voor de wijze waarop je dit voor elkaar gekregen hebt.

En woord drie wat je kenmerkt is **Verbinden**. Het verbinden van het regiment met het Bataljon, door bijvoorbeeld het uitnodigen van ons Reunieorkerst op de SOB. Het verbinden van de compagnieën en Batastaf als BLJ door bijvoorbeeld het Waldhaus en BBQs bataljons breed. Het verbinden door de batstaf facilitair te maken aan de compagnieën. En de spil in dit geheel is jouw Heimbetrieb. Samen met de korporaals van de cogp ben je erin geslaagd om het Heimbetrieb om te toveren tot een fantastische locatie die van ons BLJ is.

Afscheid nemen doet pijn. Ook bij mij. Jij was mijn spiegel, je was mijn steun en toeverlaat. Je was mijn baken. Jij bent voor mij de verpersoonlijking van een echte BA. Jij bent de verpersoonlijking van onze lijfspreuk Voor elkaar, Altijd. Een vakman leider instructeur pur sang. Vechtend voor de belangen van een ander, mensenmens en emotioneel betrokken. Jezelf wegcijferend voor het belang van het regiment en BLJ in het bijzonder. Dank je wel voor je openheid, betrokkenheid vertrouwen en talloze uren. Het was met een voorrecht om dit avontuur met jou te hebben beleefd.

Gerard een stokoverdracht is ook een nieuw begin. Je staat te trappelen. En logisch. De afgelopen maanden ben je al op regelmatige basis aanwezig geweest bij BLJ. In onze gesprekken zei je dat BLJ voelt als een warme deken. De reis die we samen aangaan is een mooie. Dank je wel voor de bereidheid en het al getoonde enthousiasme. Ik denk een van de mooiste banen voor een Onderofficier bij het mooiste Regiment.

**“Fiere Drager van
symbool van kracht.”**

LOSLATEN...

Adjutant Johan van de Voort

Daar ben ik nooit erg goed in geweest. Daarom maakt het dit afscheid extra lastig. Ik moet niet alleen na 30 jaar de parate wereld loslaten, maar ook het bataljonsniveau waar mijn hart ligt, de werkzaamheden die daar bij horen, HET bataljon en bovenal de mensen. Wat is de afgelopen periode voorbij gevlogen en wat heb ik plezier gehad in deze mooie functie die voor elke Infanterist de kers op de taart is. Helaas is het maar voor enkelen weggelegd en had ik het geluk dit te mogen doen bij het mooiste bataljon en Regiment.

Wat maakt 42 BLJ dan zo'n mooi en bijzonder bataljon?

Op de allereerste plaats is 42 BLJ **de meest operationeel ingezette eenheid** van de Landmacht en hebben we een ontzettend rijke historie die we moeten koesteren. Onze geschiedenis maakt wie we zijn en hoe men ons ziet. Alle mensen binnen het bataljon bouwen mee aan deze geschiedenis en dus ook aan hoe men naar ons kijkt. Tevens heerst er een **open cultuur** waar het "product" 42 BLJ iets van **ONS** allemaal is. Of het nu de minimischutter, een CC, de B&Ber, de BA, de collega's van de historische collectie, de stichting of de BC is, elk individu heeft zijn rol. Als iedereen het beste uit zichzelf haalt en er VOOR ELKAAR is bij de invulling van zijn of haar rol draagt dit bij aan het "product" wat 42 BLJ heet. Iedereen is daar even belangrijk in.

“Praatjes vullen geen gaatjes.”

Bijzonder is ook de **band met de provincie Limburg** en de plek die we daar verworven hebben. Binnen de Landmacht zijn er maar twee Regimenten die hun naam verbonden hebben aan een provincie in het land. Dit zijn de Oranje Gelderland en wij Limburgse Jagers. Alleen wij geven actief invulling aan dat verbond door regelmatig onze aanwezigheid te tonen, herdenkingen bij te wonen, beëdigingen uit te voeren en jongeren te werven uit de provincie. Een groot deel van ons personeel is dan ook Limburgs.

Benaderbaarheid en binding zijn ook twee woorden die bij mij naar boven komen als ik naar het Bataljon kijk. Mensen kunnen en durven de bataljonsstaf te benaderen in de uitvoering van hun rol en taakstelling. Andersom is de bataljonsstaf betrokken bij de compagnieën en zien zij hun randvoorwaardelijke rol om de eenheden in staat te stellen hun werk te doen. In mijn optiek is nee verkopen geen optie. Daar moet iedereen zich ook van doordrongen zijn. Compagnieën lopen bij elkaar naar binnen met vragen, ondersteunen elkaar, accepteren elkaar, zijn kritisch zowel naar elkaar als naar de bataljonsstaf toe en willen het hoogst haalbare eruit halen. Dit is niet iets vanzelfsprekends!! Ik heb het wel eens anders meegemaakt en ben hier dan ook erg dankbaar voor.

Ook spreekt mij **de cultuur van niet lullen maar poetsen** erg aan. Praatjes vullen immers geen gaatjes. Het Bataljon moet zich op de kaart zetten door de hoogst nastreefbare resultaten en niet door uiterlijk vertoon. Dat lukt ons aardig en daar staan we intussen ook om bekend. Dit moeten we vooral vasthouden!! Gaat alles dan goed? Nee natuurlijk niet! Gelukkig zou ik bijna zeggen... als we geen fouten (durven) maken leren we ook niet en worden we dus niet beter! In die open en benaderbare cultuur die ik hierboven beschreven heb is er die ruimte en zo word het ook ervaren. Gun elkaar een fout op zijn tijd, accepteer het maar leer ervan!! Alleen dan kunnen wij een bataljon zijn wat zijn naam en faam eer aan doet en voorbereid is op alle taken die we opgedragen krijgen.

Ik kijk met erg veel plezier en **TROTS** terug op de afgelopen periode als BA van 42 BLJ en RA van een mooi Regiment. Want trots en dankbaar ben ik dat ik jullie BA heb mogen zijn. Ten alle tijden heb ik de steun en acceptatie gevoeld van iedereen binnen het Bataljon. Dit is onontbeerlijk om goed invulling te kunnen geven aan deze functie. Ik heb me gedragen gevoeld, wat naar mijn mening de belangrijkste factor is om BA/RA te kunnen zijn van een dergelijke eenheid. Toen mij gevraagd werd of ik BA van 42 BLJ wilde worden zei ik volmondig JA. Toen de betreffende persoon zei "maar je

bent nog wel jong" was mijn antwoord dat dit geen criterium was. Kennis, kunde en draagvlak zijn de drie criteria om eraan te mogen beginnen. Van mij uit heb ik laatstgenoemde zeker ervaren. Daarvoor wil ik iedereen uit de grond van mijn hart bedanken!!

De tijd van loslaten is gekomen.... Toch denk ik dat het me deze keer zeker niet zal gaan lukken. Ik zal altijd met hart en ziel verbonden blijven met het bataljon en Regiment. Dit zal ik met trots en overgave blijven! Ik wil iedereen nogmaals bedanken en het allerbeste toewensen in hun verdere loopbaan, maar zeker ook leven. Je krijgt 1 kans om er alles uit te halen en er wat moois van te maken! Ons werk is niet vanzelfsprekend en doorsnee. De nieuwe BA wil ik alle geluk toewensen, maar vooral ook plezier in deze mooie functie.

Ik ben van het Regiment, het regiment der Limburgse Jagers. Van ons embleem, symbool van kracht ben (en blijf) ik de fiere drager!!!

NIEUWE REGIMENT EN BATALJONS ADJUDANT

Adjutant Gerard Theunissen

Tekst en foto Michelle Cox

Op 31 maart hebben de Limburgse Jagers afscheid moeten nemen van Adjutant van de Voort en de nieuwe Bataljonsadjutant Theunissen welkom geheten. Na 2,5 jaar Bataljonsadjutant te zijn geweest vertrekt Adjutant van de Voort met zijn vrouw naar Amerika. Daar gaat hij een nieuwe functie beginnen. Maar wie is de nieuwe Bataljonsadjutant eigenlijk?

Wij wilden meer weten over zijn carrière en wat hij allemaal al heeft meegemaakt bij de Limburgse Jagers en binnen Defensie. Wij hebben hem geïnterviewd en hieronder kun je alles verder lezen over nieuwe Bataljonsadjutant.

Wat heeft u hiervoor gedaan binnen Defensie of bij de Limburgse Jagers?

Voordat ik bij defensie kwam werken heb ik eerst de mavo gedaan, daarna de MTS werktuigbouwkunde, dat is vergelijkbaar met wat nu de technische opleiding is op MBO-4 niveau. In januari 1988 werd ik opgeroepen, voor de dienstplicht. Ik ben in Ermelo opgekomen om daar de opleiding aan de SROKI (School Reserve Officieren en Kader Infanterie) te volgen. Daar werden de dienstplichtigen onderofficieren infanterie en de dienstplichtigen officieren infanterie opgeleid. Dat was een 6 maanden durende opleiding en daarna ging ik paraat in Oirschot bij het 17e Bataljon Limburgse Jagers als stukscommandant PRAT. Omdat mijn dienstplicht voorbij was, maar ik wel naar de KMS wilde, heb ik van april 1989 t/m december 1989 vrijwillig nagediend. In januari 1990 ben ik naar de KMS te Weert gegaan. De opleiding tot onderofficier Infanterie duurde toen nog 27 maanden.

Als beroeps groepscommandant ben ik als rasechte Limburger begonnen bij het 43e pantserinfanteriebataljon in Assen. Dit werd in 1994 het 13e Bataljon infanterie luchtmobiel Stoottroepen. Hiermee ben ik op uitzending naar Bosnië, Dutchbat III, geweest.

In mijn hele loopbaan heb ik verschillende functies als groepscommandant, opvolgend pelotonscommandant van zowel mech als lumbl bekleed. Al mijn parate functies heb ik afgewisseld met OTCO-functies. Bij school lumbl, KMS en VTO inf. Ik heb 1 uitstapje gemaakt buiten de Infanterie naar het HUMINT-peloton bij het JISTARC Bataljon.

In 2006 ben ik weer hier teruggekomen in Oirschot, bij het verkenningspeloton. Daar ben ik ook mee op uitzending geweest naar Task Force Uruzgan in Afghanistan. Na deze functie ben ik CSM geworden van de Alfa "Ganzen" Compagnie. Met de Ganzen hebben we een uitstapje gemaakt van 4 maanden naar Curaçao. In 2015 ben ik bij de Brigade staf komen werken als adjudant bij de sectie G3. In 2017 werd ik pelotonscommandant van de SIV05 (wat iedereen in de volksmond KMS noemt). En in plaats van een uitzending naar Irak, mocht ik nog een jaar Commandant Instructiegroep SV en TV zijn.

En na 33 jaar ben ik eindelijk Bataljons en Regimentsadjutant van het mooiste en roemruchtste Bataljon van de Landmacht geworden. Het Regiment waar ik begonnen ben en het Bataljon waar ik mijn mooiste functies heb mogen uitvoeren.

Wat zijn uw interesses naast dit werk?

"Een beetje cliché om te zeggen, maar allereerst mijn gezin. Ik heb in mijn loopbaan heel veel binnen geslapen, dus de momenten dat ik thuis ben, gaat daar wel mijn grootste aandacht naar uit. Daarnaast doe ik mountainbiken, zaalvoetbal als corona het toelaat en ik heb de laatste tijd nog wat getennist. Eigenlijk sport in het algemeen. Daarnaast heb ik ook een motor, waar ik wel eens graag een rit mee maak. Over het algemeen samen met mijn neef. Als er een motortour is dan ga ik zeker mee. Maar ik zit niet bij zo'n 'clubje' om elk weekend mee te gaan rijden ofzo."

Wat is het gaafste/meest bijzondere wat u hier heeft meegemaakt?

"Over mijn hele carrière is de uitzending naar Afghanistan mij wel het meest bijgebleven. Daar heb ik dingen meegemaakt waarvoor je als infanterist/verkenner wordt getraind en opgeleid. Hieruit blijkt ook dat de dingen waar je voor traint, dat we die goed doen en dat ze ook werken. Helaas zijn we in die tijd ook mensen verloren. Dat is de keerzijde van dit vak. Maar al met al is die uitzending wel mijn meest memorabele moment uit mijn carrière."

Is er iets wat u nog graag hoopt te bereiken in de toekomst?

"Wat ik heel graag zou willen is om met het hele bataljon op uitzending te kunnen gaan. En dan weer zo'n zelfde missie zoals in Afghanistan. Alleen zal dat waarschijnlijk niet gaan gebeuren. Waar ik wel voor wil gaan zorgen is dat het onderofficier korps en de eenheden weer beter gevuld gaan worden. Daar zijn we nu ook druk mee bezig binnen het BLJ en zoals het er nu naar uitziet gaat ons dat ook lukken. Eind 2022 zijn we echt goed gevuld met onderofficieren en met een beetje geluk ook qua manschappen. Gelukkig gaan we in 2023 opwerken naar VJTF en zijn we als Bataljon weer compleet. Daardoor kunnen we dan ook weer aan de saamhorigheid gaan werken en gezamenlijk op oefening te gaan, weekendbreaks te houden etc. Voor mijn militaire loopbaan heb ik eigenlijk al het ultieme bereikt, dus daar moet ik de komende jaren nog goed over nadenken wat ik nog meer wil binnen dit mooie bedrijf."

SCHAPEN IN DE STRIJD TEGEN PTSS

Op een klein stukje van de Oirschotse Heide tussen de A58 en het kanaal lopen schapen die oud-collega Sergeant-majoor Andries Kaptijn mag herderen/ hoeden bij zijn strijd tegen PTSS. Dit is een bijzonder verhaal over een prachtig project waar ik een steentje aan kan bijdragen.

Tekst en foto's | Jan Bijl majoor LJ bd', Veteranen coördinator bij de sectie 1 van 42 Painbat LJ

ANDRIES

Toen een vriend mij vroeg of ik mee wilde werken aan een project om een veteraan en oud-collega met PTSS te helpen zijn droom te kunnen verwezenlijken, hoefde ik daar niet lang over na te denken. We kennen allemaal wel collega's die problemen hebben na een of meerdere uitzendingen en als ik een steentje kan bijdragen om een collega te helpen dan doe ik dat uiteraard graag. Met mijn bijdrage wil ik jullie meenemen op reis naar Andries, die schapenherder is kunnen worden om zijn leven met PTSS weer op de rails te krijgen. Natuurlijk gaat dat niet zonder problemen, maar door de steun van vrienden, kennissen, collega's en defensie is er de afgelopen jaren al veel bereikt. Daar mogen we met zijn allen best een beetje trots op zijn, Andries voorop natuurlijk. Andries is Infanterist en heeft ook kort bij 42 BLJ in Seedorf gediend. Na de KMS heeft hij bij verschillende eenheden gediend maar werkte lange tijd bij 17 Painbat GFPI. Andries is meerdere malen uitgezonden naar Bosnië en Afghanistan.

STICHTING EERSTE COMPAGNIE VAN HET VERLOREN SCHAAP

Deze Stichting steunt een bijzonder plan dat is begonnen met een verzoek aan Defensie om schapen te mogen houden op het militair oefenterrein, de Oirschotse heide. Begin 2018 heeft de legerleiding besloten dit verzoek in te willigen. De belangrijkste reden voor het inwilligen van

**“Met mijn
bijdrage wil ik
jullie meenemen
op reis naar
Andries.”**

dit verzoek was Andries zelf. Als militair was hij jarenlang werkzaam op de heide. Tot het na enkele uitzendingen naar Afghanistan helemaal mis ging. Andries kwam thuis te zitten met een posttrau-

matische stressstoornis. Na een lang traject bleek zijn 'aandoening' onherstelbaar en werd hij volledig afgekeurd.

Vastbesloten om weer van waarde te kunnen zijn voor zichzelf, zijn ex-werkgever en de maatschappij diende hij zijn plan in. Dankzij het begrip van Defensie voor deze uitzonderlijke wens wil en mag Andries schapen gaan houden op de plek waar hij zich veilig voelt. In 2018 werd de schaapskooi geopend van de Eerste Compagnie van het Verloren Schaap. Op militair oefenterrein de Oirschotse Heide mag veteraan Andries schapen houden.

EEN GROTE KUDDE

Andries is begonnen met zes ooiën en een ram van het bijzondere ras 'Herdwick'. Inmiddels heeft de ram goed zijn werk gedaan. Er zijn veel lammeren geboren en het groepje van zeven schapen is uitgebreid tot een kleine kudde. Om de kudde gezond te houden en de werkdruk niet te hoog te laten worden heeft Andries ondertussen ook afstand moeten nemen van een aantal lammeren. Het verzorgen van de schapen is immers een flinke klus. Hoeden, scheren, de hoeven netjes bijhouden en in sommige periodes de schapen bijvoederen. Zeker vóór en tijdens het lammeren hebben de (aanstaande) moeders extra voedingsstoffen nodig. Andries is dagelijks aanwezig bij de schapen. In de lammerperiode is hij zelfs dag en nacht aanwezig om de ooiën te kunnen helpen bij de bevalling. Dit is natuurlijk een zeer intensieve periode voor zowel schapen als herder. Als er dan een lammetje doodgeboren wordt is dat moeilijk voor Andries. Ook als de schapen geschoren moeten worden kan het Andries gemakkelijk even teveel worden. In deze periodes is het enorm belangrijk dat hij beschikt over een netwerk van oud-collega's, vrienden en kennissen om op te steunen.

De hele situatie rond Corona maakte het allemaal een stuk moeilijker. Want net als de meesten van ons heeft ook Andries binnen zijn gezin de gevolgen van Corona moeten meemaken. Van de impact op Andries zijn gemoedstoestand is vrij eenvoudig een beeld te vormen. De tijd waarin de lammetjes geboren worden horen feestelijke lentemaanden te zijn. Door de moeilijke omstandigheden afgelopen jaar was het helaas een zware periode. Gelukkig is er op de heide alle rust, ruimte en tijd om dat allemaal weer te verwerken.

EEN STAL VOOR DE LAMMETJES

Pakweg de helft van alle inspanning bij het houden van schapen komt tot uiting in de lammertijd. Een korte, goede lammertijd levert gezondere lammetjes én kost minder werk. De lammertijd moet goed voor-

bereid worden en de schaapstal maakt daar onderdeel van uit. Vanaf de start van het project was het de bedoeling om een schaapstal te bouwen. Toestemming om een stal te mogen bouwen heeft lang op zich laten wachten. Het ontwerp en de grootte van de stal werden opgelegd door Rijksvastgoedbeheer en Gemeente. In 2020 is die toestemming eindelijk gekomen. Een vergunning op een mooi ontwerp voor een prachtige stal, en helaas ook erg duur om te bouwen. Zulke middelen waren er eenvoudigweg niet. Toen is het traject gestart om de noodzakelijke middelen te verzamelen via de kazerne en donateurs gevraagd een bijdrage te leveren om de bouw te kunnen bekostigen. Met vereende krachten van oud-collega's en vrienden uit zijn netwerk zijn we erin geslaagd om het allemaal betaalbaar te houden.

Adjutant Leo Janssens, een oud-collega en goede vriend van Andries heeft ervoor gezorgd dat het hout en dakplaten die beschikbaar kwamen bij het afbreken van de oude AS hokken van 17 Painfbat gebruikt konden worden voor de bouw van de schaapstal voor Andries. De smederij van 13 Lichte Brigade heeft het grootste

“We zijn er in geslaagd om het allemaal betaalbaar te houden.”

deel van de benodigde metalen onderdelen gemaakt. Daarnaast heeft aannemersbedrijf Van Kasteren balken gesponsord om de spanten te kunnen bouwen en toegezegd de dakplaten te plaatsen als de spanten overeind staan. En niet te vergeten de personele steun die 17 Painfbat GFPI heeft geleverd als handjes nodig waren. En zo zijn er nog tal van andere spelers geweest die dit mogelijk maken. En simpel gezegd was dit alles niet mogelijk geweest zonder de steun van al deze mensen.

DE BOUW

De bouw van de schaapstal is eind 2020 gestart. Volgens schema; een vaste reeks handelingen. Maar met een open planning. Want voorop stond dat tijd onze vriend is. Strakke deadlines geven stress. Juist dat kunnen we niet gebruiken bij Andries. Dus als het even tegenzit stellen we de werkzaamheden gewoon een weekje uit. Om drukte op de heide te voorkomen bouwen we in een kleine ploeg. Tom Bongers, Leo Janssens, Leo van Gestel en ikzelf zijn de vaste groep. Tom Bongers is free-lance grafisch ontwerper en heeft Andries geholpen bij het opzetten van het hele project. Leo Janssens is de huidige Terreinopzichter van 13 Lichte Brigade en oud-collega van Andries. Leo van Gestel is Adjutant bij de Koninklijke Luchtmacht. Onder de enthousiaste begeleiding van Tom gaan we stapje voor stapje vooruit. Wekelijks zijn we minimaal één ochtend aanwezig. Op het moment dat ik dit schrijf zijn bijna alle spanten gereed. Na het stellen van de spanten monteren we de gordingen.

»» Daarop kan aannemersbedrijf van Kasteren de dakplaten plaatsen. Daarna is er nog veel werk te doen om de stal mooi af te werken. Een goede timmerman extra in de ploeg zou erg fijn zijn, maar die is helaas (nog?) niet ter beschikking. Door een goede voorbereiding en enige begeleiding kunnen we de klus klaren en gaan we een mooie schaapstal voor Andries en zijn kudde neerzetten.

STEUN VOOR ANDRIES

Defensie geeft toestemming om het oefenterrein te gebruiken. Andries moet 'zelf' zorgen voor alle andere voorwaarden om zijn plan tot een succes te maken. Het is duidelijk dat hij daar hulp bij nodig heeft. Daarom is deze stichting in het leven geroepen. Eerste doel is om het project te laten slagen. Daarvoor zijn invallers nodig; als Andries een keer niet naar de heide kan. En een stal, voor als er lammetjes geboren worden. En ook geld; om ervoor te zorgen dat je Andries ook nog lang in de toekomst met zijn kudde schapen over de heide kan zien "herderen". Op die manier laten we door middel van dit unieke project zien dat er altijd hoop is op een mooiere toekomst. Met z'n allen!

***We zijn op goede weg
maar we zijn er nog niet.***

Wil je een donatie doen?

Dit kan op IBAN NL61INGB0008044781 ten name van
Stichting Eerste Compagnie van het Verloren Schaaap

TJA, EVEN EEN ANTWOORD OP EEN SIMPELE VRAAG “WAT DOE JE EIGENLIJK IN IRAK”.

Meest eenvoudige is dan een simpel antwoord terug, namelijk SNR 1 (NLD) CBMI en *Team-leader JOCAT-N*. Dit zegt echter alleen een paar ingewijden iets, zoals de mannen en vrouwen van de *Charlie-Eagle coy*, die net terug zijn van hun inzet als FP-cie op ERBIL Airbase. Daarom ook een iets uitgebreider antwoord.

Ik ben uiteraard niet de enige Nederlander die actief is in de Koerdische regio. Naast mijzelf zijn er nog enkele staffunctionarissen maar vooral ook de *Force Protection Company* en het *National Support Element*. Tot en met april heb ik het genoeg gehad om te mogen samenwerken met de krijgers van de Ccie van 42 BLJ (versterkt met Fuseliers). Zij hebben het stokje vervolgens overgedragen aan een compagnie van de KMarns. Net als de Limburgse Jagers / Fuseliers, ook uitmuntende krijgers die hun vak verstaan. In dit artikel geef ik eerst kort wat achtergrond. Daarna zal ik ingaan op mijn rol en vervolgens de rol van de FP-cie en het NSE.

KOERDISCHE REGIO

Voor de helderheid, de Koerdische regio is een autonome regio in Irak met een eigen veiligheidsorganisatie. Ten tijde van Saddam Hoessein heeft de regio te maken gehad met de nodige aanvallen en zijn er ook meer dan honderdduizend Koerden gedood. De Koerden hebben zich niet gewonnen gegeven en zijn blijven strijden. In de 90'r jaren is er daarnaast nog sprake geweest van onderlinge strijd waardoor de politieke leiding en de strijdkrachten tot op heden verdeeld zijn. Vanaf 2014 zijn de

NLD bijdrage bestaan uit het leveren van een aantal staffunctionarissen en vooral mobiele trainingsteams. Afgelopen jaar is de volgende fase begonnen waarbij het zwaartepunt naar operationele advisering is verschoven. Gezien het recente geweldadige verleden is het niet vreemd dat dit met de nodige horten en stoten gaat. De verschillende belangen zijn immers groot en divers.

INTERNATIONALE ORGANISATIE

In de periode januari 2021 tot en met juni 2021 ben ik op uitzending als leider van een klein internationaal adviesteam in de Koerdische regio van Irak. Uiteraard is dit uit 13 man bestaande JOCAT-N team (9 landen), deel van een grotere missie. JOCAT-N staat trouwens voor *Joint Operational Command Advisory Team – North*. Er is natuurlijk ook een grotere tegenhanger in BAGHDAD en zijn de JOCATs deel van een grotere mis-

sie. In dit geval *Combined Joint Task Force - Operation Inherent Resolve*. Zwaartepunt is in deze fase het verbeteren en versterken van de veiligheidsorganisaties. Het JOCAT-N is alleen in de Koerdische regio actief. De kern ligt hierbij op het ondersteunen en ontwikkelen van de krijgsmacht door advisering maar ook door het verstrekken van uitrusting op basis van operationele prioriteiten. De uitrusting ter waarde van vele miljoenen dollars wordt trouwens betaald door de Amerikaanse belastingbetaler. Wat dat betreft is het wel woord bij daad. Het JOCAT heeft een grote rol bij zowel de prioritering als de verstrekking.

Met het JOCAT-team brengen we advies uit op gebied van *C2, Operations, Training, Fires, Sustainment, Information Operations en Civil Affairs*. Naast mijzelf is er nog een andere NLD actief bij JOCAT-N in de vorm van *Sustainment Advisor*. >>

Tijdens een werkbezoek sta ik samen met mijn Britse plaatsvervanger tussen een aantal Peshmerga. De man in burger is Generaal Majoor en Commandant van Sector 5.

“Het zwaartepunt is naar operationele advisering verschoven.”

Koerden bezig geweest om DA'ESH te verslaan met steun van de Coalitie. Vergeleken met het Irakese leger zijn zij zeer succesvol geweest. De nederlaag van DA'ESH is ook in de Koerdische regio begonnen. In de periode 2015 tot vorig jaar heeft de

“Nog een keer terug, als toerist?”

WAT DOE IK?

Voor mijzelf is dit de tweede uitzending naar deze regio aangezien ik in 2016 Chef Staf (tevens SNR) ben geweest van de toenmalige trainingsmissie. De toen opgedane kennis en ervaring kan ik nu goed gebruiken voor mijn huidige werkzaamheden. De omgeving met alle verschillende belangen is namelijk dermate complex dat het anders enkele maanden duurt voor je echt goed bent in gedribbeld. Wat dat betreft is 6 maanden eigenlijk echt te kort. Het thuisfront denkt hier uiteraard terecht anders over.

Waaruit bestaan dan de dagelijkse werkzaamheden als *Teamleader*. Vooral uit overleg, afstemming en advisering. Voor een deel op ERBIL Airbase maar voor het overgrote deel bij het Ministerie van Peshmerga in Erbil. Daarnaast bezoeken we ook sectorhoofdkwartieren en vergelijkbare staflocaties. Bij de bezoeken buiten EAB wordt gebruik gemaakt van een FP-ehd van de Britten of de Finnen, zodat de adviseurs zich veilig kunnen concentreren op hun werk. De sectoren lopen van de Iraanse grens tot aan de Turks-Syrische

grens. Een stevige afstand die enkele reis, zomaar enkele uren in beslag kan nemen.

Wat voor soort adviezen is dan natuurlijk de vraag. Bijvoorbeeld “zorg voor een heldere C2 en voor een *secure* militair net-

“Het is oppassen om niet in ‘Denglish’ te vervallen.”

werk, zowel radio als data, zodat het huidige hoofdcommunicatiemiddel – de GSM, een nevenmiddel wordt.” Klinkt eenvoudig, maar het kost niet alleen veel duwen en trekken (cultuurtechnisch) om een besluit te krijgen, maar ook vervolgens de nodige energie om het daarna daadwerkelijk van de grond te krijgen.

SENIOR NATIONAL REPRESENTATIVE

Dit advieswerk is mijn hoofdtaak waar ik overdag mee bezig ben. De avonduren gebruik ik voor de rol als SNR. Waar moet

je op dat vlak aan denken? Formele vertegenwoordiger van Nederland binnen de coalitie, zo nu en dan contact met het Consulaat, rapportages naar Nederland en vooral het ondersteunen van het NSE en de FP als deze steun nodig hebben van Nederland. Al met al levert de combinatie van teamleider en SNR een fantastische baan op maar wel één die mij goed van de straat houdt.

Mocht iemand trouwens denken dat je Engels door zo'n missie met sprongen vooruit gaat, die moet ik toch een klein beetje teleurstellen. V.w.b. geschreven Engels is dat zeker het geval. V.w.b. het spreken is het echter echt oppassen om niet in *Denglish* (*Dutch English*) te vervallen. In het team heb 1 *native speaker* die meer Schots dan Engels spreekt. Het Engels van de Amerikaanse collega's is daarnaast ook niet altijd zuiver. Het resultaat is dat je goed moet luisteren om zeker te weten wat iemand bedoeld en daarnaast moet je zelf natuurlijk ook op eigen versprekingen letten. Het resultaat is soms best wel lachwekkend. Iedereen heeft wat dat betreft gelukkig wel begrip voor elkaar en ziet er ook de humor van in.

FORCE PROTECTION EN DREIGING

Zoals gezegd ben ik niet de enige Nederlander. Op EAB zijn er ook nog de *Force Protection* cie en het National Support Element. Het ondersteunende element is zo'n 25 man/vrouw. Hun rol is om, eenvoudig gezegd, ervoor te zorgen dat de rest zich kan concentreren op hun taak. De FP-cie is zo'n 115 man/vrouw. Rol van de FP is om ervoor te zorgen dat de veiligheid van het militaire deel van EAB is gegarandeerd. De FP is verantwoordelijk voor de binnenring, de Koerdische veiligheidsdiensten voor de buitenring. Ook in Baghdad (Irak) en Arifjan (Koeweit) zijn nog een aantal Nederlanders actief.

Het grootste risico vormt op dit moment de dreiging op gebied van *indirect fire* (geïmproviseerd) en *suicide* drones. Gelukkig zijn de uiteindelijke aanvallen door de beveiliging beperkt in aantal, maar ongevaarlijk is het zeer zeker niet op EAB. Bij een IDF op 15 februari is het merendeel van de 107 mm granaten buiten het kamp terecht gekomen, maar zijn er wel een tweetal slachtoffers te betreuen geweest (1x contractor op EAB en 1 burger in Erbil).

Bij een *suicide drone attack* op 14 april zijn gelukkig geen slachtoffers gevallen. Het is zaak scherp te blijven en vooral te zorgen dat de veiligheidsdrills er goed in zitten.

TOEKOMST

Zoals eerder gezegd is dit mijn tweede uitzending naar deze regio. Zie ik me hier nog een keer terug? Ik denk het wel. Maar dan wel als toerist. Het volk en de natuur zijn dermate mooi dat ik er waarschijnlijk nog een keer uitgebreid van wil genieten. Als het kan op de motor maar dat zal de toekomst leren.

MEDAILLES VOOR DE MISSIES VAN 42 BLJ VANAF 1995.

Tekst | Lkol H.G. Vaalburg foto's Lkol bd H. Boetier

Medailles zijn in een samenleving uitingen van waardering voor prestaties. Of dat nu het behalen van de avondvierdaagse in je dorp betreft dan wel een Koninklijke onderscheiding voor bewezen diensten aan de samenleving.

Ze worden eenmaal uitgereikt op de borst gespeld en verdwijnen daarna in een la of doosje. Dat laatste zo niet bij militairen. Zij dragen aan hen gegeven medailles nog vaak op hun uniform bij ceremoniële gelegenheden. Opgemaakt volgens een militair format.

Tot begin negentiger jaren zag men de dapperheidsonderscheidingen van de Tweede wereldoorlog en de inzet in Nederlands-Indië en Nieuw Guinea en een enkeling met een inzet in VN verband, naast uiteraard koninklijke onderscheidingen en medailles voor langdurige dienst en sportprestaties. Daar kwam sinds de invoering van het beroepsleger en daarmee veelvuldige inzet in conflictgebieden verandering in. Tegenwoordig tonen met name veel officieren en onderofficieren een indrukwekkende rij medailles op hun borst. Een reden om regimentsgenoot, de oud Officier Civiele Vakopleiding BLJ, inmiddels Lkol, Herman Vaalburg daar een overzicht van te laten opstellen. Overste bd Hans Boetier oa oud C-C-Cie 42 BLJ heeft als verzamelaar foto's van alle medailles gemaakt. Beiden zijn lid van de Studiekring Ridderorden en Onderscheidingen (www.vereniging-sro.nl)

DE PERIODE VOORMALIG JOEGOSLAVIË

In 1991 ontbrandde de oorlog op de Balkan. Hier zouden delen van het bataljon en zelfs het hele bataljon worden ingezet. In 1995 was het bataljon aan de beurt. Oorspronkelijk zou 42 BLJ als rotatie UNPROFOR-4 worden ingezet. Door de val van de enclave Srebrenica werd rotatie 4 gecancelled. In plaats daarvan werd alleen de A-Cie van 42 BLJ o.l.v. maj Ries Engbersen in de zomer van 1995 ingezet in het kader van de VN missie UNPROFOR. Gedurende 6 maanden verbleven zij te Simin Han in de zgn. Sapna vinger. Hiervoor ontvingen de leden van deze cie de Nederlandse Herinneringsmedaille VN-operaties hangende aan het zgn. Bosnië lint en de VN medaille hangende aan het UNPROFOR lint. Links de Nederlandse en rechts de VN medaille.

De rest van het 42e bataljon o.l.v. Lkol Theo

Damen werd eind 1995 tot juni 1996 ingezet i.h.k.v. de NAVO missie IFOR (Implementati-on Forces). Als IFOR-1 waren zij 6 maanden actief op de Balkan. Hiervoor ontvingen de deelnemers de Herinneringsmedaille Multinationale Vredesoperaties hangende aan het Balkan lint en de NAVO medaille met de gesp Former Yugoslavia. Links de Nederlandse en rechts de NAVO medaille.

In 1998 werd 42 BLJ nogmaals in zijn geheel uitgezonden o.l.v. Lkol Theo Vleugels als SFOR-4 (Stabilisation Forces rotatie 4). In 2000 volgde de voor de A-Cie en de B-Cie een uitzending onder SFOR-8 waarbij de 2 compagnieën werden ingedeeld bij een ander bataljon. Hiervoor ontving men dezelfde medailles als de IFOR-1 rotatie. Het personeel dat voor een 2e of 3e keer meegang met dezelfde missie ontving het bijbehorende cijfer om op het lint van de medaille te bevestigen.

2000 bracht ook een andere uitzending. Het verkenningspeloton van 42 BLJ werd toegevoegd aan een ander bataljon voor de missie KFOR-2 (Kosovo Forces rotatie 2). Voor deelname aan deze missie ontvingen zij maar liefst 3 medailles. De reeds eerder benoemde

Nederlandse Herinneringsmedaille Multinationale Vredesoperaties, de nieuw ingestelde Nederlandse Kosovo medaille en de NAVO Kosovo medaille. Links de Nederlandse missie medaille met cijfer 2 op de zgn. militair opgemaakte wijze, in het midden de Nederlandse Kosovo medaille en rechts de NAVO Kosovo medaille.

In 2001 was het hele bataljon weer aan de beurt. O.l.v. Lkol Mart de Kruif werd men ingezet als SFOR-11. De NAVO medaille was de bekende medaille die ook de vorige SFOR rotaties ontvingen. Echter omdat in 2001 het Nederlandse decoratiestelsel werd

versoerd was er voor de missies een nieuwe medaille ingesteld, de Herinneringsmedaille Vredesoperaties. Op deze medaille werd dan een gesp gedragen die de missie aangaf. In geval van SFOR-15 werd dit de gesp SFOR. Deze medaille is tot op de dag van vandaag de Nederlandse missie medaille. Tot op heden zijn er 36 verschillende gespen ingesteld (stand voorjaar 2021). Beide medailles militair opgemaakt op het lint. Links de Nederlandse medaille met de gesp SFOR op het lint bevestigd en links de NAVO medaille.

In 2003 werd alleen de C-Cie ingezet als onderdeel van SFOR-15. Men ontving hiervoor de Nederlandse Herinneringsmedaille Vredesoperaties met de gesp SFOR. Omdat echter het NAVO mandaat was gewijzigd ontving men een andere nieuw ingestelde NAVO medaille met een ander lint en de nieuwe gesp Non Article 5 op het lint. De NAVO medaille Non Article 5.

IRAK

Na de inval door de Amerikaanse troepen in Irak om het regime van Saddam Hoessein ten val te brengen werden er i.h.k.v. de stabilisatie van het land de zgn. Stabilisation Force in Iraq (SFIR) ingezet. Nederland maakte deel uit van deze internationale troepenmacht en als rotatie

SFIR-3 werd het hele bataljon van maart t/m juli 2004 o.l.v. Lkol Richard van Harskamp ingezet. Voor deze missie ontving men de Nederlandse Herinneringsmedaille Vredesoperaties met de gesp Stabilisation Force Irak. De Nederlandse SFIR gesp.

AFGHANISTAN - ISAF PERIODE

Vanaf 2002 was Nederland al aanwezig met troepen in Afghanistan als deel van de internationale coalitie International Security Assistance Force (ISAF). Vanaf de zomer van 2006 zat Nederland met een forse troepenmacht in de provincie Uruzgan in Zuid Afghanistan. De Task Force Uruzgan (TFU) bestond uit een Battlegroup en diverse andere ondersteunende eenheden. De eerste keer dat 42 BLJ werd ingezet in Uruzgan was met het hele bataljon in 2007. Als Task Force Element-3 (TFE-3) ging men o.l.v. Lkol Rob Querido richting Afghanistan. Het bataljon vocht in de zomer van 2007 om het behoud van de plaats Chora, waarbij de eerste bataljonsaanval door Nederlandse troepen sinds 50 jaar plaatsvond. In 2008 werd de A-Cie ingedeeld bij de TFE-8 rotatie en in 2009 werd de B-Cie bij de TFE-9 rotatie ingedeeld als onderdeel van de battlegroup. Als de TFE-12 rotatie ging in 2010 het gehele bataljon o.l.v. Lkol Huub Klein Schaarsberg wederom richting Uruzgan.

Alle deelnemers ontvingen voor deze missie twee medailles; de Nederlandse Herinneringsmedaille Vredesoperaties met de gesp ISAF en de NAVO medaille ook met de gesp ISAF. Links re Nederlandse en rechts de NAVO ISAF medaille.

MALI

In 2014 stelde Nederland troepen ter beschikking voor de VN missie MINUSMA in het Afrikaanse land Mali. Personeel van de A-, B-, C- en D-Cie hebben allemaal in de periode 2015 tot 2017 deel uitgemaakt van een rotatie in deze missie. Meestal werden de Limburgse Jagers als peloton ingedeeld bij een rotatie. Alle deelnemers ontvingen voor deze missie twee medailles; de Nederlandse Herinneringsmedaille Vredesoperaties met de gesp VN Operaties en de VN medaille hangende aan het MINUSMA lint. In de zomer van 2016 kreeg de Nederlandse medaille een andere naam: Herinneringsmedaille Internationale Missies. De medaille, het lint en het missiesgespen systeem bleven wel hetzelfde. Links de Nederlandse en rechts de VN medaille MINUSMA.

AFGHANISTAN - RSM PERIODE

Het NAVO mandaat voor de ISAF missie liep af op 31 december 2014. Vanaf 1 januari 2015 is er een nieuw mandaat en heet de nieuwe NAVO missie in Afghanistan: >>

Resolute Support Mission (RSM) Afghanistan. 42 BLJ heeft achtereenvolgend met de D-, C-, B- en A-Cie deel uitgemaakt van de missie. Vanuit Masar-e-Sharif in het noordwesten van Afghanistan houdt men zich voornamelijk met Force Protection taken bezig. De D-Cie van 42 BLJ begon met zijn missie in mei 2018, de C-Cie sloot aan in november 2018, de B-Cie volgde in mei 2019 en als laatste sloot de A-Cie af van november 2019 t/m mei 2020.

Zoals gebruikelijk bij de NAVO, een nieuwe missie, een nieuwe medaille. Nederland beloofd het personeel met de Herinneringsmedaille Vredesoperaties / v.a. 2016 Herinneringsmedaille Internationale Missies met de gesp NAVO operaties. Links de Nederlandse gesp en rechts de NAVO medaille.

ATFME

De Air Task Force Middle East opereert vanaf 2014 van een vliegbasis in Jordanië. De Force Protection wordt vervuld door diverse eenheden. Jan 2015 werden 15 man van de B- Cie hiervoor ingezet. In juni 2015 ontvingen zij de Herinneringsmedaille Vredesoperaties met de gesp ATFME.

ACOTA

Nederland levert voor de US State Department-missie African Contingency Operations Training and Assistance (ACOTA) op het continent Afrika personeel in de rol van instructeur en opleider. Ook 42 BLJ heeft personeel geleverd. In januari 2015 zes man voor het land Oeganda. Ook werd personeel geleverd voor Burkina Faso en Rwanda. Het ingezette Nederlandse personeel ontvangt hiervoor de Herinneringsmedaille Vredesoperaties met de gesp Multinationale Operaties.

CBMI

Nederland levert vanaf februari 2016 ook militair personeel aan de Capacity Building Mission Iraq (CBMI). In deze missie worden Koerdische troepen getraind door instructeurs en levert Nederland personeel voor diverse staven in Irak. Allen ontvangen de Herinneringsmedaille Internationale Missies met de gesp Multinationale Operaties. (zie artikelen Ccie en Kol Klein Schaarsberg)

EFP LITOUWEN

Vanaf 2017 levert Nederland troepen voor de multinationale battle-group in Litouwen. 42 BLJ leverde in juli 2017 de B-Cie en in oktober 2017 de A- Cie voor deze missie. Als dank ontving iedere deelnemer een Litouwse eFP medaille. Nederland stelde geen gesp in, echter door persoonlijk ingrijpen van de Minister van Defensie krijgt iedere deelnemer in 2021 de Herinneringsmedaille Internationale Missies met de gesp Forward Presence Baltics. Links de Nederlandse gesp en rechts de Baltische medaille.

COMPAGNIE IN DE WEST (CIDW)

Vanaf 2011 leverde 42 BLJ diverse rotaties voor deze missie. In april 2011 leverde de A-Cie de 6e rotatie, later dat jaar leverde de B-Cie de 7e rotatie en in 2014 leverde de C-Cie de 16e rotatie. Deze missie levert geen medaille op, maar een herinnerings-speld.

Tot op heden een forse en diverse lijst met missies in het buitenland. Voor de volgende ceremonie van het bataljon is in ieder geval inzicht gegeven in de missie medailles na 1995. Een militair krijgt echter nog meer onderscheidingen en medailles, diensttijd medailles en sportonderscheidingen bijvoorbeeld. Tevens zijn de diverse oorlog en missie onderscheidingen van voor 1995 nog niet aan bod gekomen, maar dat is wellicht iets voor een volgend artikel.

DE FOEF VAN BIG FERRO

Tekst | Arie den Heijer - Foto's | Arie den Heijer, Wilbert de Kruijff

In De Limburgse Jager van juni 2019 is door mijn voorganger, sgt. Albert Boer een artikel geplaatst onder de titel "De foef van Octo Alter". Het leek me aardig om die titel een beetje te lenen, omdat Octo Alter de voorbereiding was op Big Ferro, waaraan ik heb mogen meedoen. Aan de vraag van overste Nico Vroom aan mij om een bijdrage te leveren op basis van mijn herinneringen aan 42BLJ en Seedorf wil ik graag voldoen.

DE EERSTE DAGEN IN SEEDORF

In september 1972 kwam ik op in de Kolonel Palmkazerne in Bussum. Na een vijf maanden durende opleiding tot sgt. Verzorging (foerier) kreeg ik te horen dat ik werd ingedeeld bij het 42 painfbat Limburgse Jagers in Seedorf. Dat was wel even iets anders dan de voorkeur die ik had opgegeven bij de keuring in Deventer, namelijk Suriname. Begin maart 1973 ging ik met de bus vanuit Zwolle naar Seedorf, een flinke reis. Zodra we aankwamen in Seedorf en de bus uitstapten met onze glimmende sergeant-

strepen hoorde ik vrijwel direct de kreet: "Stelletje bollen!". Dat was nogal verrassend, terwijl je denkt dat je met die streep op je schouders toch iemand bent. In Seedorf golden kennelijk andere regels dan in Bussum. Uiteindelijk bleek Seedorf een prima plek om te zijn en te werken. Bij de laatste keer dat ik met de bus terug ging naar Nederland, in

maart 1974, wilde ik eigenlijk niet meer weg. Bij de kennismaking met sergeant Albert Boer, die mij zou inwerken als foerier bij de SSV-cie, bleek al snel dat ik er

"Ik zag er veel te nieuw uit met die glimmende strepen."

Arie den Heijer

met die glimmende strepen veel te nieuw uitzag. De oplossing was eenvoudig: haal die strepen van je schouder en leg ze op de betonnen vloer van het onderkomen van de foerier, wrijf er dan even stevig overheen met je legerkistjes en de nieuwigheid is er direct af. Zo gezegd, zo gedaan en er heeft daarna nooit meer iemand iets naar me geroepen wegens veel te nieuwe strepen.

DE WASSERIJ FRAUENLOB IN BREMEN

Elke week kon op dinsdag en donderdag de was van de compagnie worden >>

gebracht bij een gebouw op de kazerne, waar die dan weer werd opgehaald om te worden gewassen in Bremen. Het duurde een week voor de was weer terug was, dus wat op dinsdag werd gebracht kon je een week later op dinsdag weer ophalen, en voor donderdag gold hetzelfde. Op een zeker moment bleek dat het gebouw gesloten was voor een bepaalde tijd, en dus mocht ik zelf de was wegbrengen. Er werd een chauffeur geregeld via de MTOO, de Sgt, Reinicke, en samen met de chauffeur en een combi (VW bus) togen we naar Wäscherei Frauenlob in Bremen. Daar aangekomen bleek een van oorsprong Amsterdamse mevrouw de manager te zijn van de afdeling die de militaire was verzorgde. We kwamen op dinsdag en ze vertelde dat we de was donderdag, dus twee dagen later, weer konden ophalen. Tevens zei ze dat we de was die we dan meebrachten weer op de daaropvolgende dinsdag konden ophalen. Bij terugkomst in Seedorf vertelde ik dit aan de CC, de kapi-

tein R.W. Zaaijer en de plv CC, de luitenant W. de Kruif, met daarbij de opmerking dat de mannen van de SSVcie er veel schoner bij zouden kunnen lopen als we twee maal per week de was zelf naar Bremen zouden brengen. Hier hoefde de kapitein niet lang over na te denken, vanaf die dag moest ik elke dinsdag en donderdag naar de wasse-rij in Bremen. De ene keer met een com- bi, de andere keer met een YA328 (dikke DAF). Hierbij is wel vermeldenswaard dat de chauffeurs gek waren op dit ritje, want na het bezoek aan de wasse-rij werd eerst de auto in het centrum van Bremen gepar- keerd voor een kop koffie of warme choco- la op een terras. We zorgden er altijd voor dat we rond lunchtijd weer op de kazerne waren. Met mijn kamergenoot en vriend sgt. Jur Wiersum (Staf SSVcie Sectie 3) ben ik nog eens op uitnodiging op een zondag- middag in Bremen op bezoek geweest bij die mevrouw van de wasse-rij. Het was reu- ze gezellig, helaas bleef het bij die ene keer.

DE VIERDAAGSE VAN ZEVEN

Op een ochtendappel kondigde de kapi- tein aan dat de vierdaagse van Zeven ging plaatsvinden, en dat onze compagnie net als de andere compagnieën van 42 BLJ daaraan zou deelnemen. Niemand was uitgezonderd, behalve als er een goede reden was. Daarom vroeg de kapitein of er iemand was die een goede reden had om niet mee te doen met de vierdaagse. Eén van de soldaten stak zijn hand op en zei : "Ik kapitein!". Daarop wilde de kapitein weten wat de reden was. Het antwoord was hilarisch : "Ik heb last van ouwe stom-

pe-scheuten, kapitein!". De hele compag- nie grinnikte om dit gevatte antwoord en iedereen was verrast door het antwoord van de kapitein, die het sportief opnam en zei : "Dat is een geldige reden, jij mag op de kazerne blijven."

SCHIETSERIES HOHNE

Af en toe verkasten we naar Hohne om te gaan schieten met de Browning .50 mitrail- leur. Op 'mijn' dikke DAF was een ringaf- fuit bevestigd, wat meteen inhield dat ik

“Ik heb last van ouwe stompe- scheuten, kapitein.”

boordschutter op dat voertuig was. Wat een geweld, zo'n .50! Zeker als je er voor de eerste keer mee gaat schieten, de hele DAF schudt dan heen en weer. Elke vijfde kogel was een lichtspookkogel, en als zo'n kogel toevallig in het rubber van een loop- wiel van een oude tank in de verte terecht

Vierdaagse Detachement van SSVcie

“Gereed voor Big Ferro.”

kwam, rookte dat mooi. Ook reed er een treintje voor ons langs, waarbij het de bedoeling was om te schieten op de doelen die op de wagons waren bevestigd. Het duurde niet lang of één van de AMX schutters had gemerkt dat schieten op de wielen van de locomotief al snel zorgde voor ontsporing, dan moesten mensen het veld in om de locomotief te hersporen en lag het schieten uiteraard een poos stil. Dat was niet de bedoeling, zo werd ons op niet mis te verstane wijze duidelijk gemaakt toen het nogmaals gebeurde. Het treintje bleef daarna keurig in de rails.

RADIOCONTACT TIJDENS OEFENING BIG FERRO

Van de sgt. Verbindingen Hans de Kroon, kregen sgt. Jur Wiersum en ik een keer een privé lesje radioverkeer. Hoe roep je iemand op, hoe geef je de ander aan dat jouw boodschap klaar is en hoe sluit je netjes af. Dat zou nog eens van pas kunnen komen op oefening.

Tijdens de grote oefening Big Ferro, moest ik met een chauffeur met een Munga (zo'n tweetakt koffiemolen) met aanhanger zor-

Mijn Dikke
DAF

gen dat onze overste en de rest van de staf werd voorzien van eten en drinken. Het was stikdonker, en om dan enkel op aanwijzingen van de CC de juiste plek te vinden was niet eenvoudig. Daarom meld ik me op zeker moment via de radio met : “5-9-Delta aan 5-9... over”. Ik had kort daarvoor begrepen dat roepnaam van de fourier ‘5-9-Delta’ was, dus dit was een mooie gelegenheid om in code te communiceren. Dat de CC 5-9 was, was mij bekend. De kapitein meldde zich ook en vroeg wat er aan de hand was. Ik vertelde hem dat ik de commandopost

niet kon vinden. Oeps, in plaats van “Charlie Papa”, zei ik voluit “Commandopost”. Direct riep de overste via de radio dat we ons aan de communicatieregels moesten houden, dus geen directe informatie verstrekken over de radio waaraan een ander b.v. onze locatie zou kunnen afleiden. De kapitein wist mij gelukkig uit te leggen waar ik heen moest, vanaf het punt waar ik was. Bij de overste aangekomen maakte deze er verder geen woorden aan vuil, we leverden het eten en drinken af en konden weer op weg naar onze eigen locatie. >>

“Wir machen den Krieg nochmal!”

KAMPEREN BIJ DE BOER TIJDENS OEFENING BIG FERRO

Na bijna 36 uur in touw te zijn geweest, konden we even rust pakken op het erf van een boerderij. De soldaten ontdekten al snel de hooiberg en zochten elk een goed plekje. Daarop kwam de boer naar buiten, sprak mij aan over al die mannen in de hooiberg en vroeg of ze daar ook zouden gaan roken. Ik heb geantwoord dat de mannen blij waren even te kunnen rusten omdat ze al heel lang bezig waren geweest, daarbij liet ik merken dat ze waarschijnlijk meteen in slaap zouden vallen en niet eens dachten aan een sigaret. De boer vroeg toen of de ‘Herr Feldwebel’ (hij had dus mijn strepen gezien) mee wilde naar binnen om wat te eten en te drinken. Dat deed ik. Even later stond er een door de boerin klaargemaakt bord met sneden brood belegd met vleeswaren en koffie voor me. Ik heb nog nooit buiten een slagerij zo veel soorten vleeswaren bij elkaar gezien. De boer zelf ging aan het bier en aan de Schnaps. We praatten zomaar wat, maar na een paar biertjes en borrels werd de boer een beetje vervelend en soms heel fanatiek, met name over de de tweede wereldoorlog. Zijn vrouw maande hem regelmatig tot kalmte : “Hans, bitte ruhig jetzt!”. Dat hielp niet en ik voelde me niet meer zo op mijn gemak. Op een bepaald moment zei de boer : “Wenn es sein muss, dan bring ich innerhalb wenigen Stunden wieder achtzig Männer hier, und wir machen den Krieg nochmal!”. Ik heb daarop de snee brood die ik in mijn hand had opgegeten, en gezegd dat ik toch ook wel graag even wilde slapen. Snel ben ik naar buiten gegaan, heb mijn slaapzak uitgerold onder een boom en heb die nacht ondanks deze rare avond heel goed geslapen.

DE GEBOORTE EN LEVEN VAN ONS REUNIE ORKEST

Tekst en Foto's | Martin Hanssen

De geboorte van het ROLJ kwam tot stand door vier muzikanten van de lichte 56-2, te weten: Freek van der Klauw, Harrie Gorissen, Math Noppeneij en Jan Geurts. Deze vier leden richtten een comité voor reünies op. Freek van der Klauw werd voorzitter en Harrie Gorissen werd secretaris.

1951
Zeventig jaar muziek van de Limburgse Jagers
2021

In 2021 is het precies 70 jaar geleden dat het Tamboer en Fanfarekorps Limburgse Jagers is opgericht.

De geboorte van het Reünie-Orkest Limburgse Jagers.

De organisatoren van de reünies en de oprichters van het ROLJ. v.l.n.r. Freek van der Klauw, Math Noppeneij, Jan Geurts en Harry Gorissen

OVERSTE BLEIJERVELD

De eerste vraag werd voorgelegd aan de regimentscommandant tevens Provinciaal Militaircommandant Limburg, Jan Bleijerveld en die zegde ons enthousiast toe: "Geweldig, een Reünie-Orkest LIMBURGSE JAGERS!" Zou je een schakel willen en kunnen zijn tussen het 'burgerorkest' en het reünie-orkest en daarbij kunnen zorgen voor een goede samenwerking met het Regiment Limburgse Jagers?. "Ook dat wil ik", zei de regimentscommandant. Het antwoord op de tweede vraag vormde de aanstelling van Alwin Liew-On als kapelmeester van het nog op te richten orkest. Op onze vraag of hij bereid was en zin had om in het nog op te richten orkest als dirigent te willen optreden was zijn antwoord een volmondig "JA."

Alle oud-muzikanten in Limburg en Brabant werden aangeschreven en uitgenodigd voor een oprichtingsvergadering die gepland stond voor 25 januari 1992. De bijeenkomst was in zaal 'Bieje Oalders' te Pey-Echt. Tijdens deze oprichtingsvergadering waren in totaal 70 oud-muzikanten aanwezig, ondanks het feit dat het zeer mistig was op die bewuste zaterdag. Ook aanwezig tijdens deze vergadering waren regimentscommandant Jan Bleijerveld en oud-kapelmeester Alwin Liew-On. De voorzitter stelt voor dit orkest de naam te geven: 'REUNIE-ORKEST LIMBURGSE JAGERS'. Alle aanwezigen stemden hiermee in.

Voorzitter Van der Klauw sloeg met de voorzittershamer met een klap de woorden: "HIERMEDE VERKLAAR IK DAT HEDEN HET REUNIE-ORKEST LIMBURGSE JAGERS IS OPGERICHT." Zeven oud-muzikanten gaven te kennen op enigerlei wijze een bestuurlijke taak in de vereniging op zich te willen nemen, t.w. Henk Bok, Paul Caelen, Jos Kessels, Chris Luijten, Pierre Smeets, Willy Tissen, Huub Wulms, terwijl drie bestuursleden van de reünie- >>

ZOEKEN NAAR OUD MUZIKANTEN

In 1983 werd er begonnen met het verzamelen van de adressen van oud-muzikanten van het Tamboer -en Fanfarekorps Limburgse Jagers. Maanden van voorbereiding gingen hieraan vooraf. In 1985 was het dan zover, de eerste reünie was een feit. Deze reünie werd een groot succes. In 1990 werd de tweede reünie gehouden. Toen in 1991 bekend werd, dat de dienstplicht werd afgeschaft, kwam bij de commissie het idee op om een reünie-orkest op te richten. Er waren nog 2 belangrijke vragen die moesten worden ingevuld:

1. Reünie-orkest zonder toevoeging Limburgse Jagers willen wij niet;
2. Wie wordt de kapelmeester, c.q. de dirigent, voor het nieuw op te richten reünie-orkest?

commissie in ieder geval deel zouden uitmaken van het bestuur van de pas opgerichte vereniging, t.w. Jan Geurts, Harrie Gorissen, en Math Noppeneij. 't Geheel zou onder supervisie komen te staan van de Stichting Organisatie Reünies Tamboer- en Fanfarekorpsen Limburgse Jagers, die ook de eindverantwoordelijkheid zou dragen. Op 12 maart 1992 werd er een notariële Akte van Oprichting opgemaakt en hierin werd tevens de toestemming van het regiment vastgelegd om de naam Limburgse Jagers te mogen gebruiken. Op 21 maart 1992 was het dan zover en de eerste repetitie was een feit. Er werd gestart met een totaal van 35 muzikanten.

Repetitie reünie-orkest Limburgse Jagers
De band van het regiment speelt weer

Dagblad voor Noord Limburg 23 maart 1992

ALWIN LIEW-ON

Tijdens de oprichtingsvergadering werd door voorzitter Freek van der Klauw Alwin Liew-On gepresenteerd als de toekomstige kapelmeester van het Reünie-Orkest Limburgse Jagers. Manuel Janssen werd door Alwin Liew-On benoemd tot 2e dirigent van

het ROLJ. In het begin repeteerde het ROLJ eenmaal per maand, maar dat werd opgeschroefd naar eenmaal in de twee weken, omdat er meer optredens kwamen. Het eerste concert vond plaats op het buitengoed van Slavante in Maastricht op 6 juni 1993. Uiteraard neemt de militaire marsmuziek een belangrijke plaats in. Maar ook allerlei andere soorten populaire muziek worden er gespeeld. Het Reünie-Orkest Limburgse Jagers speelt een repertoire dat in de smaak valt bij een breed publiek. Vele concerten

Het eerste concert vond plaats op het buitengoed van Slavante in Maastricht op 6 juni 1993

heeft het orkest inmiddels gegeven, veelal in Limburg maar ook ver daarbuiten o.a. in België, Duitsland, Oostenrijk en Slovenië. In 1999 werd de eerste cd opgenomen, genaamd 'Memory'.

JOS STOFFELS

In 2005 nam dirigent Jos Stoffels, een grote bekende binnen de harmonie- en fanfarewereld, het dirigestokje over van kapelmeester Alwin Liew-On. Onder zijn leiding werd in 2009 een tweede cd opgenomen, genaamd 'Nostalgie'. Het Reünie-Orkest Limburgse Jagers vierde op 22 april 2007 het 15-jarig bestaan met een galaconcert in de Harmoniezaal te Linne. Als grote verrassing werd er tijdens het concert door de regiment oudste, de brigade-generaal De Kruif, namens het Regiment Limburgse Jagers, voor de vele verdiensten jegens het Regiment aan het orkest de Kolonel-Antoni-Waardering uitgereikt.

In 2017 werd het 25-jarig jubileum gevierd en ter gelegenheid hiervan werd een prachtig jubileumboek gepubliceerd door ons medelid Martin Hanssen. Het eerste exemplaar werd overhandigd

aan Luitenant-kolonel Ralf Goossens.

Op 25 februari 2018 werd door luitenant-kolonel Ralf Goossens wederom een Kolonel-Antoni-Waardering uitgereikt. Dit maal aan dirigent Jos Stoffels vanwege zijn vele

verdiensten als dirigent. Het orkest bestaat momenteel uit 54 spelende leden en heeft sinds zijn bestaan ongeveer 335 concerten verzorgd. Het orkest is een afspiegeling van de Limburgse cultuur, muziek en historie en verzorgt jaarlijks een groot aantal concerten in binnen- en buitenland en geniet daardoor een grote bekendheid. Tevens heeft het orkest nog steeds een goede binding met het huidige regiment en neemt regelmatig deel aan gebeurtenissen zoals herdenkingen, veteranendagen en commando-overdrachten. In juni 2021 staat zelfs een driedaagse concertreis op het programma naar Bergen-Hohne (Noord-Duitsland) om een militaire oefening van het regiment Limburgse Jagers muzikaal op te luisteren.

Tijdens het afgelopen jaar 2020 heeft het orkest maar liefst tien nieuwe muzikanten mogen verwelkomen, waardoor het aantal muzikanten is gestegen van 44 naar 54. Daarnaast werd er in februari 2020 een nieuw voltallig bestuur van zeven leden geformeerd. Naast het bestuur beschikt de ROLJ-organisatie ook over een pr-afdeling, een redactie voor het nieuwsbrief, een promotieteam, een ROLJ-fanclub, een concertmanager, een transportcommissie en een aantal vrijwilligers voor diverse werkzaamheden.

De website (www.rolj.nl), is onlangs vernieuwd en is direct te vinden op de website van het regiment Limburgse Jagers (<https://www.limburgsejagers.nl>)

BESTEMMING MUZIEK

Tekst | 2e dirigent en muzikant Piet Aben - Foto's | ROLJ-Aben

De kolonel had 't goed begrepen. In een gesprek met hem tijdens de officierstest in Ermelo heb ik hem kunnen overtuigen dat de officiersopleiding niet paste in mijn leven en bij mijn antimilitaristische opvattingen destijds. We schrijven januari '61. In december '60 was ik opgeroepen mijn dienstplicht te komen vervullen. Hoewel ik vanwege mijn studie nog uitstel had kunnen krijgen, heb ik daar geen gebruik van gemaakt. Ik had namelijk vernomen dat uit de lichte 60-6 'n nieuw fanfarekorps gevormd zou worden. Dat was mijn enige drijfveer. Daar moet je bij zijn. Zo zou de dienstplicht voor mij geen "verloren tijd" worden.

DE DIENSTTIJD

Die kolonel heeft dat goed aangevoeld, want een week later hing een rooster op het bord met de bestemmingen van alle rekruten: **Aben: bestemming muziek.**

Een prachtige dienstdienst, al botsten mijn opvattingen vaker met de legerleiding, wat de kapelmeester de woorden ontlokte: "Aben, ik begrijp jou niet. Muzikant: een 9! Militair: een 2.

Mijn antwoord: "Kapelmeester, hiermee hebt U me prima getypeerd. Wat mij betreft kan het zo blijven." Bestemming muziek..., twee woorden die een enorme betekenis zouden krijgen in mijn leven. Destijds was je je daar niet van bewust. Je dacht niet verder dan de dienstdienst. Maar het reikte veel verder. Het lidmaatschap van het Fanfarekorps heeft er zeer zeker toe bijgedragen, dat muziek een grote rol in mijn leven is gaan spelen. Dit heeft uiteindelijk geleid tot drie eindexamen's aan het Conservatorium te Maastricht. Toch heb ik nooit overwogen een functie in de muziek beroepshalve te

Piet tijdens zijn dienstdienst.

gaan vervullen. Dan was ik qua beroep en als hobby met muziek bezig en dat was mij te eenzijdig. Achteraf heeft deze dienstdienst

een veel grotere impact gehad op mijn leven, vooral op het sociale vlak. Nooit kunnen denken dat er vriendschappen voor het leven uit zouden voortvloeien.

HET REÛNIE-ORKEST

Na de dienst waren de contacten incidenteel; ieder ging verder met het opbouwen van zijn leven. Later werden ze intensiever. Zo langzamerhand begon het door te dringen dat die 18 maanden samen musiceren meer was geweest dan alleen maar je dienstdienst vervullen. Die contacten werden natuurlijk aanzienlijk versterkt door de oprichting van het Reünie orkest in 1992.

In ons gezin werd vaker gesproken over het fanfarekorps. Hoe ging dat? Wat deden jullie de hele dag? Wie was allemaal lid? Waar kwamen ze vandaan? Vragen die regelmatig gesteld werden in ons gezin. Eigenlijk heel logisch dat mijn vrouw in 1992 bij de oprichting van het Reünie-orkest, tegen mij zei: "Piet, dat is echt iets voor jou!". En zo is het gekomen. Sommige muzikanten zag je toen voor het eerste terug na 30 jaren. Op een gegeven ogenblik waren 13 mensen van 60-6 lid van dit orkest. Een spannend moment voor ons was de eerste ontmoeting met onze dames. Het klikte gelukkig direct vanaf die eerste bijeenkomst. >>

Piet Aben

Een zeer hechte band is hierdoor ontstaan. Het ontlokte Tiny, mijn vrouw, op een gegeven ogenblik deze woorden: Piet, ik weet niet wat je in je leven nog allemaal van plan bent, maar één ding moet je me beloven: Ga nooit van die Limburgse Jagers af." Zo werd het bij ons en gelukkig bij vele anderen, een gezinsaangelegenheid of zelfs een gezinslidmaatschap.

“Het Reünie-orkest heeft een bijzondere plaats veroverd.”

Natuurlijk speelde de muziek bij dit alles een grote rol. Vele muzikanten zijn nog lid van een plaatselijk korps met al hun tradities. De meeste waren uitgekeken op al die “zware” werken en iedere vijf jaar op concours gaan. Het repertoire van het Reünie-orkest sprak hun veel meer aan. En deze “lichte”, zeer in het gehoor liggende nummers werden door hen omarmd, zeker toen men merkte dat die ook door het publiek zeer op prijs werden gesteld. “Niet beter, maar anders,” werd onze slogan, Alwin en Jos, ieder op zijn eigen manier, hebben deze slogan inhoud en stijl gegeven. Dit had en heeft tot gevolg: steeds volle zalen, reuze bijval en vele optredens.

En dan te bedenken dat vele gerenommeerde orkesten al blij zijn met 25 toehoorders.

EN NU: DE TEGENWOORDIGE TIJD.

Tien muzikanten erbij in één jaar. De manier van musiceren spreekt dus nog vele mensen aan. En toen kwam Covid 19! We liggen stil. Al een jaar lang geen repetities en geen optredens. Wat een gemis! De zaterdag is weer een gewone wekelijkse dag geworden. Iedereen wil weer aan de slag. Het wordt hoog tijd dat.....!!!!

Wat twee woorden voor een impact kunnen hebben in het leven van een mens:

Bestemming: muziek!

TOT SLOT

Het Reünie-orkest Limburgse Jagers heeft in al die jaren een bijzondere plaats veroverd binnen de muziekwereld en de harten gestolen van vele supporters en ondersteuners. Dit komt vooral door een rijke historie, een sterke traditie en van oudsher een belangrijke functie binnen het Regiment Limburgse Jagers. Dit alles zal door het korps tot in lengte van dagen voortgezet worden, waarbij onder alle omstandigheden de navolgende doelstellingen nagestreefd worden:

1. Gezamenlijk gedisciplineerd musiceren, d.w.z. op een wijze die onder goede muziek wordt verstaan, met de sound en muziek zoals die altijd kenmerkend is geweest voor het Tamboer- en Fanfarekorps Limburgse jagers
2. Zich op muzikale wijze en geheel volgens traditie ten dienste blijven stellen van/voor de provincie Limburg, de Limburgse bevolking, het Regiment Limburgse Jagers en zover mogelijk voor Nederland en EU-regio's
3. Het streven naar een zo hoog mogelijk niveau van muzikaliteit op basis van continuïteit, bereidwilligheid en saamhorigheid

Voor elkaar ..., altijd

ONZE MODELBOUWER

Tekst | Rob Daemen - Foto's | Herman Pook

Onze Historische Collectie wordt ingericht, beheerd, gedocumenteerd, onderhouden etc door een team van vijf vrijwilligers. Zij doen dat onder leiding van Jan van Ommen, een oud officier van oa 17 en 48 Painbat, maar ook stafofficier bij 13e Brigade. De andere vrijwilligers zijn Herman Pook, oud boordschutter 42 BLJ, die als beheerder /timmerman bij een woningstichting met elektriciteit en houtbewerking actief is en ook met de camera en computer overweg kan. Ed Brakel oud officier Lumbl, voormalig S1 toegevoegd bij 42 BLJ, die zich op de documentatie richt. Dan oud korporaal Ts Berger Leo (Tedje)van Es, die zich opgeworpen heeft de AMX te restaureren en nu ook de YPR, die net is gearriveerd, te onderhouden. Maar daarnaast ook zich op de fotocollectie heeft gestort. En als laatste Rob Daemen, oud dpl wachtmeester Artillerie, die zich zelf aan U zal voorstellen en wat hij doet in het team, dat nu al weer vier jaar sinds de officiële opening op 11 juli 2017 actief is.

Mijn naam is Rob Daemen, bijna 60 jaar, geboren in Valkenburg-Houthem. Na mij opleidingen Mavo/Havo/ Mbo chemisch-analist werd ik in 1977? opgeroepen voor eerste oefening. Na de opleiding tot sergeant algemeen op de Kol. Palm-Kazerne in Naarden-Bussum werd ik geplaatst bij de 12e Afdeling Veldartillerie op de RVS-kazerne in Oirschot als Munitie Onderofficier. Veel schietoefeningen in Nederland en Duitsland met de M109 en soms met de 25-ponder voor de groep luchtwaarnemers. Met de grote Legerkorpsoefening Atlantic Lion als afsluiting. Toch dan een vreemd gevoel dat ik na bijna 40 jaar weer op dezelfde kazerne kom.

Hierna anderhalf jaar op een school gewerkt als technisch onderwijs assistent en in 1986 begonnen als chemisch-analist bij de Keuringsdienst van Waren. Na vele re-organisaties ben ik nu medewerker facilitair management en huisvesting bij de NVWA in "rijkspand" Eindhoven, waar ik sinds 2003 woon. In dit kantoor zit ook nog RWS en IL&T. Heel ander werk als

voorheen. Krijg te maken met alles wat bij een goede dienstverlening hoort. Gewoon zorgen voor het gebouw en de mensen die erin (en erbuiten) werken.

NU MIJN HOBBY ALS MODELBOUWER.

Ben altijd al geïnteresseerd geweest in (oorlogs) geschiedenis en met name het Napoleontisch tijdperk. Met het verzamelen en schilderen van figuurtjes is het allemaal begonnen. Uniformen uit dat tijdperk zij heel kleurrijk om vooral onderscheid te kunnen maken op het slagveld, waar na de eerste geweer en-kanonsalvo's gelijk alles in een dikke nevel gehuld werd. Veel boeken gelezen over Napoleon, zijn tijdgenoten en de veldslagen bestudeert.

Natuurlijk slagveld bij Waterloo meerdere malen bezocht en ook het beperkt naspeulen van deze slag gezien. Als ik ergens op vakantie ga kijk ik meestal als eerste waar de militaire musea zijn. De figuurtjes die ik schilderen variëren van schaal 1:72 tot 1:16. De 1:72 figuurtjes lenen zich uitstekend voor massa scenes, waar ik er enkele van heb gemaakt.

VRIJWILLIGER BIJ HISTORISCHE COLLECTIE

Toen ik 11 jaar geleden een foldertje in handen kreeg van de HC RLJ waarin stond dat het stamregiment in Waterloo had gevochten, was mijn interesse gelijk gewekt. Bij mijn bezoek vroeg ik of er nog behoefte was aan een vrijwilliger en begon er gelijk twee keer per maand op mij advdag. Sinds meer dan jaar maak ik gebruik van de pas-regeling en kom er nu elke donderdag. Het maken van de modellen en maquettes maak ik hoofdzakelijk thuis. Wat ik tot nu toe voor de HC gemaakt heb (zal er zeker een paar vergeten zijn): >>

Gevecht op 10 mei 1940 in de Hoogbrugstraat in Maastricht

Kleine opstelling bunker met en PAG (1:72), twee groepschuilplaatsen WWI en WWII (1:35) twee Pag-trekkers met Daf/trado systeem, de Buffel (1:35), YPR-berger (1:35), YP-408, Munga (1:35), diorama Waterloo (1:72) met o.a. 2e bataljon van Linie, Diorama Hoogstraat Maastricht (1:72) mei 1940 en dan als laatste diorama de eerste gevechtsactie Regiment Phaff in Breda, december 1813. Daarbij dus de vier dagen van gebeurtenissen op verschillende plekken in Breda samen te vatten in een scene (1:72).

NIEUWSTE MODEL

Het nieuwste model dat Rob heeft gemaakt is een AMX mortieruitvoering. Een unieke aanwinst omdat het bouwpakket van de Franse firma Heller eind zestiger jaren van de vorige eeuw is uitgebracht en nergens meer te krijgen is. Op Marktplaats bood iemand dit nog ongebruikte bouwpakket aan. Het bleek de oud Limburgse jager Ron van Loon te zijn. Hij had in 1974-75 gediend op het OCI als AMX chauffeur.

“Op marktplaats bood iemand een nog ongebruikt bouwpakket aan.”

RON VAN LOON

Voor mij is het alweer 45 jaar geleden dat ik voor mijn dienstplicht moest opkomen. Persoonlijk had ik graag bij de Genie willen dienen omdat ik een bouwkundige achtergrond heb. Het lot besliste anders. Ik had mijn rijbewijs, was niet brildragend en had de lengte van 1,77 cm. Ideaal om als tank chauffeur in te zetten, ik heb hiervoor dan ook mijn chauffeurs rijbewijs op de Piroc in Veldhoven gehaald. Daarna ben ik gelegerd geweest op de Jan van Nassaukazerne in Harderwijk, samen met andere lichten gingen we regelmatig op bivak met onze AMX tank. Soms waren we enkele dagen op bivak om aankomende sergeants op te leiden, zei moesten leren het commando over het voertuig te krijgen, en dat was soms lachen hoe dit er aan toe ging.

De AMX tank die heb ik toen der tijd gekocht om ooit zelf in elkaar te zetten, helaas is het er niet van gekomen, te druk op mijn werk en mijn vele hobby's is het er echter niet van gekomen. Onlangs kwam ik weer de doos tegen, en toen dacht ik verkoopt dat maar, want wellicht doe je hier iemand een plezier mee, mede doordat dit authentiek is, en niet meer in de handel te koop is. Ik ben blij dat het een goede bestemming krijgt en zelfs in een museum terecht komt.

Een buitenkans voor Rob om zijn artistieke gaven daarop los te laten. Helemaal open-gewerkt, zodat alle details van juist de bin-nenzijde te zien zijn. En met de bijgeleverde figuren en aanvulling van de mortier 120 mm en mooi display gemaakt, dat bij vele oud mortieristen warme herinneringen zal oproepen.

NIEUWE AANWINSTEN HC

Rob heeft gelukkig nu ook zijn modellen op ware grootte direct voorhanden. Immers naast de AMX PrCo die al eerder naast de gebouwen stond is nu ook de YPRpri (oud BCie) gearriveerd als groot ornament van onze Historische Collectie Het wachten is nog op de Mortier Brand Rayle 120 mm die voor ingang van de gebouwen zal worden geplaatst. Binnen is nu ook de TLV 106 op ware grootte te bewonderen, die gezelschap krijgt van een Dragon. Kortom veel te zien, zodra de beperkingen van Corona er niet meer zijn. Hou de Website voor de opening in de gaten.

“Veel te zien zodra de coronabeperkingen er niet meer zijn.”

Corona op zijn retour, gelukkig, maar nog altijd moeten we ermee leven. Zo moet het bataljon, nu ik dit typ, in quarantaine om de week erna op de zo bekende schietserie in Bergen Hohne te kunnen uitvoeren. En met organisatie van reünies en bijv. Phaffdag moeten we goed kijken, wat nog obstakels kunnen zijn om die te kunnen organiseren. Kortom houd de berichten op de website, facebook's, instagram 42 BLJ en de post goed in de gaten.

TOCH CONTACTEN

Maar ondanks we feitelijk voor onze trouwe achterban niets hebben kunnen organiseren om bijeen te komen, hebben velen via de sociale media toch contacten onderhouden met foto's, filmpjes, teksten etc., Dat laat zien hoe men van oud tot jong meeleeft met het Regiment en haar onderdelen en leden. En dat is de belangrijkste opgave die de Stichting en de Veteranen Vereniging, het Reunieorkerst en de Historische Collectie zich stellen om daarmee de Regimentscommandant te ondersteunen in zijn opdracht het regiment, haar tradities en geschiedenis uit te dragen en saamhorigheid te kweken. Maar ook in de Nederlandse en specifiek Limburgse samenleving uit te dragen. Daar zal in de nabije toekomst weer veel mogelijk zijn hoop ik.

NIEUWE STRUCTUUR

De afgelopen maanden is gekeken naar een toekomstbestendige invulling van de diverse onderdelen van ons mooie Regiment. Binnen het Regiment waren al eerder gedachtes en initiatieven om te bezien hoe de Stichting Regiment Limburgse Jagers (SRLJ) en de Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers (VVRLJ) nog beter op elkaar aan te laten sluiten en samen te werken. De doelstellingen van beide organisaties blijken de afgelopen jaren alleen maar dichterbij elkaar gekomen, zodat een gezamenlijk toekomstbestendig samenwerkingsverband de beste oplossing lijkt, zeker gezien het feit dat het vinden van vrijwilligers steeds moeilijker wordt. Door een goede structuur en verdeling van taken en werkzaamheden wordt de coördinatie tussen de diverse elementen van het Regiment vereenvoudigd wat de uitvoering ten goede komt. Verbeteringen en aanpassingen leiden tot een behoorlijk ingrijpende wijziging van de huidige structuur. Uiteindelijk heeft dit geresulteerd in een voorstel waarbij de SRLJ en VVRLJ wel

zelfstandig blijven bestaan, maar de beide besturen in elkaar overvloeien. Er is straks dus sprake van één bestuur voor zowel de SRLJ als VVRLJ, dus ook maar één voorzitter, één secretaris, één penningmeester en de overige taken opgedeeld onder de verschillende bestuursleden. Dit alles heeft natuurlijk juridische consequenties. Zo heeft een Stichting geen leden en heeft een Vereniging leden die goedkeuring moeten verlenen aan de voorgenomen aanpassingen. Dit zal medio dit najaar zijn beslag krijgen en zal een nieuw bestuur worden gepresenteerd.

HISTORISCHE COLLECTIE EN MUZIEK

Maar nu de alledaagse realiteit. De Historische Collectie is weer open voor bezoek en er zijn heel veel nieuwe items te zien. Grote en kleine zaken. Groot, de YPR die nu het gebouw aan de andere flank "verdedigend". En binnen het zeer vermaarde TLV 106 mm anti-tank geschut uit de vijftiger en zestiger jaren van de vorige eeuw. Klein, de grote maquette, diorama van Rob Daemen van de verdediging van Breda door ons stamregiment Phaff in december 1813. Vele honderden figuren heeft hij daarvoor geschilderd en de scene met torens gebouwen grachten etc in beeld gebracht. Te zien op de achterzijde van het magazine maar beter om naar de Legerplaats Oirschot te komen om daadwerkelijk te bekijken. Evenals zijn laatste modellen van de AMX mortierbak met 120 mm mortier en de YPRCO met tent.

En de muziek staat en is ook niet stil. Via het blok Fanfareorkesten op de website kunt u bijna alle muziekwerken die op plaat, cd, muziekcassette zijn uitgebracht beluisteren. Dank aan Marcel Franssen voor zijn inspanningen in deze en ook Martin Hanssen, die Lp's en Mc's hiervoor heeft gedigitaliseerd. En in het echt is het ROLJ weer op zondag 29 augustus te beluisteren in Thorn bij café Oad Thoear. Zie Blok ROLJ Rest mij U allen, zoals ook de RC heeft gedaan een heerlijke zomer en herfst te wensen en hopelijk U te ontmoeten bij een eerstvolgende bijeenkomst op 15 juli als zie de website.

Namens Stichting en VVRLJ
Nico Vroom Voorzitter SRLJ

DONATEURS

De Stichting maar ook de Veteranen Vereniging doen ook nu weer een beroep op U, als (oud) limburgse jager of belangstellende om ons financieel te steunen met een donatie aan de Stichting, danwel lid te worden van de Veteranen Vereniging. Zeker met de grote kosten die de ontwikkeling van de website met zich brengt heeft gebracht hoop ik op Uw genereuze steun .

Uiteraard danken we de donateurs, die onze Stichting ook dit jaar al weer hebben gesteund. Ik hoop dat diegenen die nog niet hebben gedaan dat ook doen. Alleen dan kunnen we dit magazine, de nieuwe website, bijeenkomsten ed bekostigen. Derhalve een oproep aan allen.

**Graag Uw donatie (richtbedrag €12,50) op NL53 RABO
01423.59.696 tnv Stichting RLJ te Horst donatie 2021 graag met
naam en adres. Kan nu ook eenvoudig via de Website per Ideal
Zie blok Stichting Regiment Limburgse Jagers.**

Bent U veteraan wordt dan lid van de Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers > zie de huidige website onder VVRLJ/ aanmelden.

Begiftigd met de Ere-penning van de Provincie Limburg, 11 juli 2017

WAPENFEITEN / VAANDELOPSCHRIFTEN

Breda 1813, **Naarden** 1814, **Quatre-Bras** 1815, **Waterloo** 1815, **Tiendaagse Veldtocht** 1831, **Citadel van Antwerpen** 1832, **Venlo** 1940, **Roermond** 1940, **Zutphen** 1940, **West- en Midden-Java** 1946-1949, **Noord-Sumatra** 1947-1949, **Uruzgan** 2007

OVERIGE ONDERSCHIEDINGEN

ERE-PENNING van de Provincie Limburg 2017
FAHNENBAND Bundesrepublik Deutschland 2006

INZET VANAF 1950

Koude oorlog 1950-1989 (Seedorf 1963-2006), **Vm Joegoslavië** 1995-2003: **UNPROFOR-4** (Acie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ Bcie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003, **Irak** 2004, **Afghanistan** 2007-2010, **UNPROFOR-4** (A-Cie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ B-Cie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003, **SFIR-3** 2004, **Fahnenband Bundesrepublik Deutschland** (Seedorf 1963- 2006), **ISAF TFU III** 2007, **TFU VIII** (A-Cie) 2008, **TFU IX** (B-Cie) 2009, **TFU XII** 2010, **Curaçao** 2011-2014: **CidW 6** (A-Cie) 2011, **CidW 7** (B-Cie) 2011, **CidW 16** (C-Cie) 2014, **Mali**: 2017 **MINUSMA** (A, B, C, D Cie) 2015, **Enhanced Forward Presence Litouwen**: 2018-2019 (B-en ACie), **Afghanistan** RMS DCie.CCie, BCie, ACie, **Irak 2021** CMBI CCie

ZUSTER REGIMENT

Regiment Chasseurs Ardennais te Marche-en Famenne, België, Lkol BEM V. Douniaux

REGIMENTSOUDSTE

Brigade-generaal R.J. Querido

REGIMENTSRaad

Lkol R.Plender, Bgen R.J. Querido, Adj J. van de Voort, Kap-Adj B. Martens, Lkol bd N.C.S. Vroom, Lkol bd C.J.M. van der Ploeg, Kol L. de Lange, Adj bd M.M.B.G. Verbaant, Adj P.H.J. Gérardu.

STICHTING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS | SRLJ

Ereleden: Mevrouw M. van der Hoeven, Kap bd K.G.M. van Dreumel • **Bestuur:** VZ: Lkol bd N.C.S.Vroom (VSRLJ@limburgse-jagers.nl) • **Secr.:** Lkol bd C.J.M. van der Ploeg (secSRLJ@limburgsejagers.nl) • **Historische Collectie Regiment:** Lkol bd J. van Ommen • **Lid:** Kol L. de Lange • **Overige medewerkers:** **Muziek:** LJer muzikant bd R. Jennen • **Regimentshistorie:** Lkol dr. J. Komen / Kap Leeuwenburg • **Monumentengroep:** vacant • **Website:** ai Kpl I bd C, van Straten (info@limburgsejagers.nl), Kap L. Leeuwenburg • **Secretariaat /Peningmeester:** p/a Wervelstraat 32, 5901 VC Horst (tel 077-3981854), **Reknr IBAN NL53 RABO 01423.59.696 tnv SRLJ**

VETERANEN VERENIGING REG. LIMBURGSE JAGERS | VVRLJ

VZ: Kol.L. de Lange (VVRLJ@mindef.nl) • **Lid:** Lkol bd N.C.S. Vroom • **Secretaris:** Adj M. Verbaant (JVetSRLJ@limburgsejagers.nl) • **Afgevaardigde GORK KL en VP:** Kap bd J. Bijl • **Secretaris:** Nutdelijnscoördinator: Kap bd D. Villanueva • **Communicatie:** vacant

CONTACTPERSONEN MISSIES

UNPROFOR: T. Jansen, B. Habets • **IFOR-1:** P. Wijn, Hermsen, Hazenberg • **SFOR-3:** M. Van Boven • **SFOR-4:** D. Hoff • **SFOR- 8:** Steenhuizen, Topelen • **KFOR- 2:** T. Tummers • **SFOR- 11:** J. Bergsma • **SFOR- 15:** J. Bijl, • **SFIR-3:** M. Jongejan • **ISAF-TFE-3:** R. Querido, F. van Hoof • **TFE-8:** G. Geven • **TFE-9:** R. Verhagen • **TFE-12:** R. Erby, H. Klein Schaarsberg, M. Verbaant • **Individuelen:** vacature (Zie voor e-mail de website onder VVRLJ - Missieverbanden)

HISTORISCHE COLLECTIE REGIMENT

Bezoek elke dinsdag en donderdag van 10.00 - 15.00 via wachtgebouw. Stevenick kazerne te Oirschot, contact per e-mail: jmhvanommen@gmail.com

CONSERVATORGROEP

Lkol bd J.M.H. van Ommen, Wmr R.H.N. Daemen, Eln bd E. Brakel, LJer bd H. Pook, Kpl bd L.van Es

VERENIGING REÛNIEORKEST LIMBURGSE JAGERS

Repetitielokaal: zaal Linne
Voorzitter: LJer bd M. van Sloun
Dirigent: Dhr Stoffels
Website: www.limburgsejagers.nl/ROLJ
Contact: rolj@limburgsejagers.nl

TAMBOER- & FANFARE KORPS

LJer bd R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

DEMONSTRATIE-COMPAGNIE

Limburgse Jager bd H.Siddre (hanssiddre1@gmail.com)

432/16 BATALJON

Limburgse JagerJ bd F. Poeth (frankpoeth@home.nl)

17 BATALJON

Lkol bd A. van de Loo (a.vanderloo@ziggo.nl)

WEBMASTERGROEP EN FACEBOOK RLJ

Kap L. Leeuwenburg, Kpl I bd C. van Straaten, LJ Muz bd M. Hanssen, Adj G.Geven, Kpl I V.Knarren, Dhr M.Schaap, Lkolbd J.van Ommen
E-mail: info@limburgsejagers.nl

UITGEVER | TEKST & BEELDREDACTIE

Stichting Regiment Limburgse Jagers
E-mail: vroom@home.nl
Tel: 043 364 9639
P. Volderstraat 103 - 6231 LB Meerssen

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen, vermenigvuldigd of gereproduceerd worden zonder schriftelijke toestemming van de redactie of andere auteursrechtbehebbers. De Limburgse Jager kan geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de juistheid en volledigheid van alle in deze uitgave opgenomen teksten en beelden. Profileren in de vorm van publiceren en participeren kan niet automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden.

